

MAGYARORSZÁG HIVATALOS LAPJA
2015. november 18., szerda

Tartalomjegyzék

47/2015. (XI. 18.) MNB rendelet	A forint- és az euroérmék utánzatáról, valamint a forint- és az eurobankjegyek utánzatáról szóló 2/2010. (I. 28.) MNB rendelet módosításáról szóló 36/2014. (IX. 25.) MNB rendelet módosításáról	22367
52/2015. (XI. 18.) EMMI rendelet	A Nemzeti Együttműködési Alappal kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 5/2012. (II. 16.) KIM rendelet módosításáról	22369
66/2015. (XI. 18.) NFM rendelet	Az egyes víziközelkedési tárgyú miniszteri rendeletek módosításáról	22372
67/2015. (XI. 18.) NFM rendelet	A tengeri hajók hajózásra alkalmasságának a Tengerészeti Munkaügyi Egyezményen alapuló feltételeiről	22379
31/2015. (XI. 18.) AB határozat	A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 216. §-ával kapcsolatos mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség megállapításáról	22390
Köf.5035/2015/4. számú határozat	A Kúria Önkormányzati Tanácsának határozata	22402
453/2015. (XI. 18.) KE határozat	Bírói felmentésről	22406
454/2015. (XI. 18.) KE határozat	Bírói felmentésről	22406
455/2015. (XI. 18.) KE határozat	Bírói felmentésről	22406
456/2015. (XI. 18.) KE határozat	Bírói felmentésről	22407
457/2015. (XI. 18.) KE határozat	Bírói felmentésről	22407
458/2015. (XI. 18.) KE határozat	Bírói felmentésről	22407
459/2015. (XI. 18.) KE határozat	Bírói felmentésről	22408
460/2015. (XI. 18.) KE határozat	Bírói kinevezésről	22408
461/2015. (XI. 18.) KE határozat	Bírói kinevezésről	22408
462/2015. (XI. 18.) KE határozat	Bírói kinevezésről	22409
463/2015. (XI. 18.) KE határozat	Bírói kinevezésről	22409
464/2015. (XI. 18.) KE határozat	Bírói kinevezésről	22409
465/2015. (XI. 18.) KE határozat	Bírói kinevezésről	22410
466/2015. (XI. 18.) KE határozat	Bírói kinevezésről	22410
467/2015. (XI. 18.) KE határozat	Bírói kinevezésről	22410

Tartalomjegyzék

468/2015. (XI. 18.) KE határozat	Bírói kinevezésről	22411
469/2015. (XI. 18.) KE határozat	Bírói kinevezésről	22411
470/2015. (XI. 18.) KE határozat	A 295/2012. (XI. 21.) KE határozat módosításáról	22411
471/2015. (XI. 18.) KE határozat	A 296/2012. (XI. 21.) KE határozat módosításáról	22412
98/2015. (XI. 18.) ME határozat	A Magyarország Kormánya és a Kínai Népköztársaság Kormánya között a Budapest–Belgrád vasútvonal felújításáról szóló nemzetközi szerződés szövegének végleges megállapítására adott felhatalmazásról	22412

IV. A Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletei, valamint az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendeletei

A Magyar Nemzeti Bank elnökének 47/2015. (XI. 18.) MNB rendelete a forint- és az euroérmék utánzatáról, valamint a forint- és az eurobankjegyek utánzatáról szóló 2/2010. (I. 28.) MNB rendelet módosításáról szóló 36/2014. (IX. 25.) MNB rendelet módosításáról

A Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 171. § (1) bekezdés g) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 4. § (2) bekezdésében meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** A forint- és az euroérmék utánzatáról, valamint a forint- és az eurobankjegyek utánzatáról szóló 2/2010. (I. 28.) MNB rendelet módosításáról szóló 36/2014. (IX. 25.) MNB rendelet (a továbbiakban: R.) 3. § (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(2) A 6. § (1) bekezdésében, valamint a 7. § (1) bekezdésében foglaltak kivételével tilos fémből olyan forintérme-utánzatnak minősülő tárgy – így különösen az emlékérem, a zseton, a fémkorong, a játék- és a kellékpénz, ide nem értve az érmeveréshez használt félgyártmányokat – készítése, amely
- a) tartalmazza a „forint” megnevezést,
 - b) tartalmazza hazánknak az adott forintérme kibocsátása időpontja szerinti hivatalos megnevezését,
 - c) mérete az 1. melléklet 1. pontjában meghatározott referenciasávon belül van, vagy
 - d) a forintérme elő- és hátlapján megjelenített ábrázoláshoz részben vagy egészben hasonlító motívumot, képi elemet jelenít meg.
- (3) Az (1) és a (2) bekezdés szerinti tilalom mind a forintérme-utánzat készítése, mind annak tényleges felhasználása (pl. forgalmazás) időpontjára vonatkozóan fennáll.”
- 2. §** Az R. 6. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(1) Az MNB engedélye nélkül készíthető a fém alapanyagú forint forgalmi érme utánzat, ha
- a) nem tartalmazza a „forint” megnevezést, és
 - b) mérete az 1. melléklet 1. pontjában meghatározott referenciasávon kívül van, vagy
 - c) mérete az 1. melléklet 1. pontjában meghatározott referenciasávon belül van, feltéve, hogy
 - ca) anyagösszetétele eltér az 1. melléklet 2. pontjában az adott átmérő-tartományra meghatározott anyagösszetételtől, és
 - cb) átmérőjének és peremvastagságának kombinációja egyértelműen kívül esik az 1. melléklet 3. pontjában meghatározott átmérő és peremvastagság tartományokon.”

3. § Az R. 7. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a 7. § a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1) Az MNB-nek a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 45. § d) pontja szerinti jogkörében kiadott engedélye alapján készíthető a fém alapanyagú

 - a) forint emlékérmé utánzat,
 - b) forint forgalmi érme utánzat, ha az a 6. § (1) bekezdésében foglalt előírások bármelyikétől eltér, vagy az azoknak való megfelelése tekintetében kétség merül fel.

(1a) Az (1) bekezdés szerinti engedélyeztetési kötelezettség mind a forintérme-utánzat készítése, mind annak tényleges felhasználása (pl. forgalmazás) időpontjára vonatkozóan fennáll.”

- 4. §** Az R. a következő 11/A. §-sal egészül ki:
„11/A. § E rendeletnek a forint- és az euroérmék utánzatáról, valamint a forint- és az eurobankjegyek utánzatáról szóló 2/2010. (I. 28.) MNB rendelet módosításáról szóló 36/2014. (IX. 25.) MNB rendelet módosításáról szóló 47/2015. (XI. 18.) MNB rendelet
a) 5. §-ával megállapított 2. § 1. pontját, valamint
b) 3. §-ával megállapított 7. § (1) bekezdés a) pontját és (1a) bekezdését
az MNB által 2015. december 31-ét követően kibocsátott emlékérme 2016. január 1-jét megelőzően készített utánzatára is alkalmazni kell azzal, hogy a 7. § (2) bekezdése szerinti engedélykérelem benyújtási kötelezettség a felhasználót a forint emlékérme utánzata 2016. január 1-jétől való felhasználása esetén terheli.”
- 5. §** Az R. 2. § 1. pontjában a „vagy ezen tárgykörök rendszerező gyűjtői sorozat” szövegrész helyébe az „, ide nem értve az ezen tárgykörök rendszerező gyűjtői sorozatot” szöveg lép.
- 6. §** Hatályát veszti az R. 2. § 8. pontja és 6. § (2) bekezdése.
- 7. §** Ez a rendelet 2016. január 1-jén lép hatályba.

Dr. Matolcsy György s. k.,
a Magyar Nemzeti Bank elnöke

V. A Kormány tagjainak rendeletei

Az emberi erőforrások minisztere 52/2015. (XI. 18.) EMMI rendelete a Nemzeti Együttműködési Alappal kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 5/2012. (II. 16.) KIM rendelet módosításáról

Az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény 73. § (2) bekezdés a), c) és e) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 48. § 14. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva, – a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 90. § 2. pontjában meghatározott feladatkörében eljáró nemzetgazdasági miniszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

- 1. §** A Nemzeti Együttműködési Alappal kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 5/2012. (II. 16.) KIM rendelet (a továbbiakban: NEAr.) 2. §-a a következő 17a. ponttal egészül ki:
 „17a. *önrész*: minden, az Alapból folyósított támogatáson kívüli forrás, ideértve az egyéb forrás mellett az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Ávr.) 83. §-ában foglalt korlátozás figyelembe vételével megállapított saját forrást is;”
- 2. §** A NEAr. 3. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(2) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti adatokat az Alapkezelő a támogatási igény beérkezését követően haladéktalanul, de legkésőbb a támogatási igény benyújtására rendelkezésre álló határidő lejártát követő húsz napon belül az Országos Bírósági Hivatal által vezetett országos névjegyzék alapján ellenőrzi és az ellenőrzés eredményét utólag igazolható módon rögzíti.”
- 3. §** A NEAr. 4. § (2)–(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:
 „(2) A támogatási igényt, annak beérkezését követően haladéktalanul, de legkésőbb a támogatási igény benyújtására rendelkezésre álló határidő lejártát követő húsz napon belül az Alapkezelő formai szempontból megvizsgálja (a továbbiakban: formai vizsgálat) és elutasítja, ha
 a) az hiányosan vagy nem az internetes támogatáskezelő rendszer útján vagy határidőn túl került benyújtásra,
 b) a támogatási igény és a mellékletként benyújtott dokumentumok adatai közötti ellentmondás van,
 c) a támogatást igénylő szervezetet a támogatási igény benyújtásának évében vette nyilvántartásba a bíróság,
 d) a támogatási igényt benyújtó személy nem jogosult a támogatást igénylő szervezet képviselőjére,
 e) a támogatást igénylő szervezet a Civil tv. alapján nem jogosult az Alap támogatására,
 f) együttesen benyújtott támogatási igény esetén, ha a társpályázó határon túli civil szervezet az adott költségvetési évben korábban benyújtott támogatási igényben is társpályázóként szerepel, vagy
 g) az újabb támogatási igény, ha a támogatási igény benyújtója adott költségvetési év forrása vonatkozásában már rendelkezik érvényes pályázattal és az újabb támogatási igényt a korábbtól eltérő kollégiumhoz nyújtotta be.
 (3) A pályázati kiírás szerinti benyújtási határidő lejártát követő húsz napon belül az Alapkezelő a formai vizsgálat eredményéről az internetes támogatáskezelő rendszeren keresztül értesíti a támogatást igénylő szervezetet. Ha a pályázó az érvénytelenségről szóló döntést a küldést követő ötödik napon sem nyitja meg, akkor az ezt követő napon az Alapkezelő az érvénytelenségről szóló döntést kézbesítettnek tekinti, erről a pályázót az internetes támogatáskezelő rendszeren keresztül tájékoztatja.
 (4) Az Alapkezelő a (2) bekezdés szerinti formai vizsgálat befejezését követően
 a) 3 napon belül vagy
 b) az Ávr. 102/D. § (1) bekezdése szerinti kifogás benyújtása esetén, amennyiben a kifogás alapos, az erről szóló döntés kézhezvételét követő napon
 a kollégium részére megküldi az érvényes pályázatok döntéshez szükséges adatait – szervezet neve, adószáma, pályázati azonosító, támogatási cél, igényelt összeg, jogosultként igényelt normatív kiegészítés összege, szervezet típusa (egyesület, alapítvány, szövetség), igényelt támogatás formája (visszatérítendő vagy vissza nem térítendő; támogatási előleg folyósítására vonatkozó igény), együttesen benyújtott pályázat esetén a társpályázó adatai (név, ország, székhely címe, adószám, képviselő neve), önrész összege – tartalmazó listát.

(5) A kollégium a (4) bekezdés a) pontja szerinti adatok kézhezvételétől számított harminc napon belül az összes érvényes pályázat elbírálása keretében dönt

a) a támogatási igény elfogadásáról: a támogatási igény szakmai tartalma alapján a támogatási igényhez pontszámot és javasolt támogatási összeget rendel, továbbá szükség szerint korlátozza az egyes költségvetési sorokon történő felhasználást; vagy

b) a szakmailag nem megfelelő támogatási igény elutasításáról, amelyet részletes indokolással és a támogatási igény szakmai tartalma alapján a támogatási igényhez rendelt pontszámmal lát el."

4. § A NEAr. 6. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A pénzügyi elszámolás – a támogatás és a saját forrás – felhasználását igazoló számviteli bizonylatok, kifizetést igazoló bizonylatok, valamint a költségvetési támogatás jogszerű és a céljának megfelelő felhasználását igazoló egyéb dokumentumok másolatát nem kell mellékelni, ha az azon feltüntetett bruttó érték nem haladja meg az Ávr. 93 § (3) bekezdésében meghatározott értékhatárt. A költségek felmerülését igazoló, eredeti számviteli bizonylatokat – abban az esetben is, ha az elszámoláshoz nem kell mellékelni – a kedvezményezett köteles záradékkal ellátni, amelyben jeleznie kell, hogy a számviteli bizonylaton szereplő összegből mekkora összeget számolt el a szerződésszámmal hivatkozott támogatási szerződés vagy támogatói okirat alapján. A számlaösszesítőn feltüntetett adatok valóságát, az eredeti bizonylatokkal való egyezőségét és az eredeti bizonylatok előírt záradékolásának megtörténtét könyvvizsgálónak nem kell igazolnia.”

5. § A NEAr. 9. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„9. § (1) A kedvezményezett az Alap támogatásaiból kizárásra kerül, ha

a) a támogatási szerződés felmondására vagy az attól való elállásra, a támogatói okirat esetén a támogatás visszavonására az Ávr. 96. § b), c) vagy e) pontja alapján került sor, vagy

b) jogszabály alapján a támogatás igénybevétele az a) pontban foglaltól kívül jogosulatlanul minősül.

(2) Az Alapból történő kizárás

a) az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott esetben a jogosulatlanul igénybe vett támogatás és kamatai visszafizetésétől számított második év utolsó napjáig,

b) az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott esetben a kizárási feltétel fennállását megállapító döntés napjával kezdődően, a jogosulatlanul igénybe vett támogatás és kamatai visszafizetéséig áll fenn.

(3) Ha az Alapból történő kizárás feltételeinek fennállását az Alapkezelő megállapítja, részletes indokolással ellátott javaslata alapján a kizárásról a döntéshozó dönt. E döntés ellen az Ávr. 102/D. §-a szerinti kifogás nyújtható be. A kifogás benyújtása annak elbírálása eredményéig a 18. § (4) bekezdés c) pontja szerinti nyilvános adatok hivatalos honlapon történő közzététele tekintetében halasztó hatályú.

(4) Az Alapkezelő a kizárt szervezet kérelmére a követelés tizenkét hónapra, havi egyenlő részletekben történő visszafizetését engedélyezheti.”

6. § A NEAr. 11. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az önrész arányának legkisebb mértéke a támogatási összeg tíz százaléka. A kollégium a pályázati kiírásban ennél magasabb mértéket is meghatározhat. A Civil tv. 56. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott célra támogatás önrész nélkül biztosítható. A szükséges önrész biztosítása történhet természetben – különösen a közérdekű önkéntes munka formájában –, pénzben, pénzforrásban vagy pénzeszközben.”

7. § A NEAr. 13. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A miniszter a (2) bekezdés szerinti adatok alapján a tárgyévben rendelkezésre álló támogatási forrás figyelembevételével szükség szerint, de minden naptári félév utolsó napjáig legalább egyszer a (2) bekezdés szerinti előírásnak megfelelően benyújtott támogatási kérelmek vonatkozásában

a) dönt a támogatási kérelem befogadásáról és a döntésről, valamint a benyújtott kérelemről tájékoztatja az Alapkezelőt, vagy

b) a támogatási igény elutasításáról dönt, amelyet indokolással lát el és értesíti a támogatási kérelem benyújtóját.”

8. § A NEAr. 28. § (1) bekezdés o) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az Alapkezelő feladata különösen:)

„o) az Alap pályázati kiírásaival, testületek működésével kapcsolatos tájékoztatás, információ szolgáltatás, a Civil Információs Centrumokkal kapcsolatos feladatok ellátása, valamint az Alap kezelésével összefüggő egyéb feladatok ellátása.”

- 9. §** (1) A NEAr. 29. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) A 28. § (1) bekezdés a)–o) pontjában foglalt feladatainak ellátására fordítható forrás mértéke a tárgyévi költségvetési források felhasználásához kapcsolódóan legfeljebb a Civil tv. 58. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott összeg hat százalékának megfelelő összeg.”
- (2) A NEAr. 29. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) Az Alapkezelő az internetes támogatáskezelő rendszer működtetéséből származó bevételből finanszírozza a 28. § (1) bekezdés a) pontja és a 28. § (2) bekezdése szerinti feladatok ellátásához kapcsolódó költségeket. Az internetes támogatáskezelő rendszerbe regisztrált szervezeteknek regisztráláskor, vagy a regisztrációt követő években a regisztráció megerősítésekor nem írható elő fizetési kötelezettség. A támogatást igénylő civil szervezet a pályázat benyújtásához kapcsolódóan legfeljebb kettőezer forint pályázati díjat fizet az Alapkezelő részére. A pályázati díj a hozzá kapcsolódóan benyújtott pályázattal összefüggésben valamennyi elektronikus szolgáltatás igénybevételét biztosítja. A pályázó számára más fizetési kötelezettség az internetes támogatáskezelő rendszer szolgáltatásainak igénybevételéhez kapcsolódóan nem írható elő.”
- (3) A NEAr. 29. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(7) A miniszter és az Alapkezelő évente megállapodást köt (a továbbiakban: kezelői megállapodás), melyben rögzíteni kell – a 28. § (1) bekezdés a)–o) pontjában foglaltakra figyelemmel – az átvett pénzeszközök felhasználásáról szóló elszámolás elfogadásának módjára vonatkozó rendelkezéseket is. A fel nem használt, kötelezettségvállalással nem terhelt maradványt és bevételt az (1) bekezdés szerinti számlára vissza kell utalni és a civil szervezetek támogatására kell fordítani az 1. melléklet szerinti megosztásban.”

10. § A NEAr.

1. 2. § 24. pontjában az „államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Ávr.)” szövegrész helyébe az „Ávr.” szöveg,
2. 2. § 27. pontjában az „Ávr. 74. § (1)” szövegrész helyébe az „Ávr. 77. § (1) bekezdése” szöveg,
3. 3. § (1) bekezdés nyitó szövegrészeiben az „Ávr. 67. § (1) bekezdés” szövegrész helyébe az „Ávr. 69. § (1) bekezdése” szöveg,
4. 3. § (1) bekezdés e) pontjában az „Ávr. 79. §-ában” szövegrész helyébe az „Ávr. 90. §-ában” szöveg,
5. 4. § (12) bekezdésében az „Ávr. 68. § (4) bekezdése” szövegrész helyébe az „Ávr. 71. § (2) bekezdése” szöveg,
6. 4. § (14) bekezdés a)–c) pontjában az „öt” szövegrész helyébe a „tíz” szöveg,
7. 4. § (15) bekezdésében az „Ávr. 74. § (1) bekezdése” szövegrész helyébe az „Ávr. 77. § (1) bekezdése” szöveg,
8. 4. § (18) bekezdés b) pontjában az „Ávr. 78. § (3) bekezdésében” szövegrész helyébe az „Ávr. 87. § (3) bekezdésében” szöveg,
9. 5. § (1) bekezdésében az „Ávr. 72. § (2) bekezdés szerinti nyilatkozataira és az Ávr. 73. § (1) bekezdés f)–k) pontjaira” szövegrész helyébe az „Ávr. 75. § (2) bekezdése szerinti nyilatkozataira és az Ávr. 76. § (1) bekezdés f)–k) pontjaira” szöveg,
10. 5. § (6) bekezdésében az „Ávr. 78. § (3) bekezdése” szövegrész helyébe az „Ávr. 87. § (3) bekezdése” szöveg,
11. 6. § (1) bekezdésében az „az önrész” szövegrész helyébe az „a saját forrás” szöveg,
12. 7. § (2) bekezdés c) pontjában az „Ávr. 80. §-a” szövegrész helyébe az „Ávr. 92–94. §-a” szöveg,
13. 10. § (1) bekezdésében az „Ávr. 90. §” szövegrész helyébe az „Ávr. 102/D. §-a” szöveg,
14. 13. § (1) bekezdésében a „postai úton” szövegrész helyébe az „írásban” szöveg,
15. 13. § (2) bekezdésében az „Ávr. 67. § (1) bekezdés” szövegrész helyébe az „Ávr. 69. § (1) bekezdése” szöveg,
16. 26. § (2) bekezdésében a „feléig” szövegrész helyébe a „kétharmadáig” szöveg,
17. 26. § (3) bekezdésében a „harmadát” szövegrész helyébe a „felét” szöveg,
18. 30. § (6) bekezdésében az „Ávr. 89. § (1) bekezdése” szövegrész helyébe az „Ávr. 102/C. § (1) bekezdése” szöveg lép.

11. § Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Balog Zoltán s. k.,
emberi erőforrások minisztere

A nemzeti fejlesztési miniszter 66/2015. (XI. 18.) NFM rendelete az egyes víziközeledési tárgyú miniszteri rendeletek módosításáról

A víziközeledésről szóló 2000. évi XLII. törvény 88. § (2) bekezdés 25. pontjában, a 2. és 5. alcím tekintetében a víziközeledésről szóló 2000. évi XLII. törvény 88. § (2) bekezdés 2. pontjában, a 3. és 6. alcím tekintetében a víziközeledésről szóló 2000. évi XLII. törvény 88. § (2) bekezdés 19. pontjában, 4. alcím tekintetében a víziközeledésről szóló 2000. évi XLII. törvény 88. § (2) bekezdés 18. pontjában, kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 109. § 13. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva, az 1., 3., 4. és 6. alcím tekintetében a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 48. § 3. és 10. pontjában meghatározott feladatkörében eljáró emberi erőforrások miniszterével egyetértésben a következőket rendelem el:

1. Az úszólétesítmények gyógyszereszekekrénnyel való felszereléséről és egyes úszólétesítményeken az orvosi szolgálat rendszeresítéséről szóló 6/2000. (III. 17.) KHVM rendelet módosítása

- 1. §** Az úszólétesítmények gyógyszereszekekrénnyel való felszereléséről és egyes úszólétesítményeken az orvosi szolgálat rendszeresítéséről szóló 6/2000. (III. 17.) KHVM rendelet (a továbbiakban: R1.) a következő 1/A. §-sal egészül ki:
- „1/A. § E rendelet hatálya nem terjed ki belvízi
- a) kompokra;
 - b) úszóművekre és
 - c) kishajókra.”
- 2. §** (1) Az R1. 2. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(1) Ha az úszólétesítményen nincs orvosi szolgálat rendszeresítve, az úszólétesítmény vezetője (a továbbiakban: vezető) a személyzettel és az utasokkal kapcsolatban felmerülő egészségügyi feladatok ellátására
- a) belvízi úszólétesítményen a személyzet hajóvezetői vagy fedélzeti tisztii képesítéssel,
 - b) tengeri hajón a személyzet a tengerészek képzéséről, képesítéséről és az őrszolgálat ellátásáról szóló 1978. évi nemzetközi egyezmény 2010. évi manilai módosításaival egységes szerkezetbe foglalt szövegének kihirdetéséről szóló törvény szerinti egészségügyi képesítéssel,
- rendelkező tagját (a továbbiakban: egészségügyi ellátással megbízott személy) jelöli ki.”
- (2) Az R1. 2. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(4) Ha nincs lehetőség arra, hogy a beteget orvos részesítse gyógykezelésben, a vezető vagy az egészségügyi ellátással megbízott személy szükség esetén köteles a beteget – a fertőző betegségekre vonatkozó előírások megtartása mellett – a rendelkezésre álló gyógyító eszközök igénybevételevel, legjobb tudása szerint mindaddig ellátásban részesíteni, amíg orvosi beavatkozásra alkalom nyílik. Szükség esetén a vezető vagy az egészségügyi ellátással megbízott személy a rádió vagy műholdas távközlési rendszeren keresztül a nap 24 órájában elérhető egészségügyi konzultációs központtal, illetve mentési koordinációs központtal konzultálni köteles.”
- (3) Az R1. 2. §-a a következő (5)–(7) bekezdéssel egészül ki:
- „(5) A vezetőnek biztosítania kell, hogy a személyzet beteg tagja szükség esetén parti egészségügyi intézményt is felkereshessen.
- (6) A hajótulajdonosnak a tengeri hajón intézkedést kell tennie a tengerészek egészségmegőrzését célzó foglalkozások bevezetése iránt.
- (7) A tengerészek egészségügyi ellátásakor a vezető felelős a 4. melléklet szerinti orvosi jelentés kitöltéséért.”
- 3. §** Az R1. 7. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
- „7. § Ez a rendelet
- a) a hajók fedélzetén emelt szintű egészségügyi ellátás biztosítását célzó minimális biztonsági és egészségügyi követelményekről szóló 1992. március 31-i 1992/29/EK tanácsi irányelvnek,

b) az Európai Közösség Hajótulajdonosainak Szövetsége (ECSA) és az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége (ETF) között létrejött, a 2006. évi tengerészeti munkaügyi egyezmény alapján kötött megállapodás végrehajtásáról, valamint az 1999/63/EK irányelv módosításáról szóló 2009. február 16-i 2009/13/EK tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.”

4. § Az R1. az 1. melléklet szerinti 4. számú melléklettel egészül ki.

5. § Az R1.

- a) 1. számú mellékletében a „C kategória – Termes személyhajók, úszó munkagépek, személyzettel üzemeltetett uszályok, személyszállító kompok, személyek huzamos tartózkodására szolgáló (szállodahajóként vagy lakóhajóként üzemeltetett) úszóművek” szövegrész helyébe a „C kategória – Termes személyhajók, úszó munkagépek” szöveg,
- b) 2. számú mellékletében a „C kategória – kikötői hajók, kishajók és olyan vízijárművek, amelyek a kormányálláson kívül nem rendelkeznek személyek tartózkodására alkalmas zárt térrel” szövegrész helyébe a „C kategória – kikötői hajók, tengeri kishajók és olyan vízijárművek, amelyek a kormányálláson kívül nem rendelkeznek személyek tartózkodására alkalmas zárt térrel” szöveg lép.

2. A hajózársbiztonsági ellenőri munkakörre vonatkozó szakmai feltételekről és az ellenőrök azonosító okmányáról szóló 10/2001. (III. 2.) KöViM rendelet módosítása

6. § A hajózársbiztonsági ellenőri munkakörre vonatkozó szakmai feltételekről és az ellenőrök azonosító okmányáról szóló 10/2001. (III. 2.) KöViM rendelet (a továbbiakban: R2.) a következő 3/A. §-sal egészül ki:
„3/A. § Magyar lobogójú tengeri hajón az élet- és munkakörülményeket csak az a hajózársbiztonsági ellenőr ellenőrizheti, aki tengerész képesítéssel és angol nyelvből államilag elismert legalább általános középfokú nyelvvizsgával rendelkezik.”

7. § Az R2. 5. §-a a következő c) ponttal egészül ki:

(Ez a rendelet a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:)

„c) a 2006. évi tengerészeti munkaügyi egyezménynek való megfelelés és annak végrehajtása vonatkozásában a lobogó szerinti államokra háruló egyes kötelezettségekről szóló, 2013. november 20-i 2013/54/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv.”

3. A hajózársi képzésekről szóló 15/2001. (IV. 27.) KöViM rendelet módosítása

8. § A hajózársi képzésekről szóló 15/2001. (IV. 27.) KöViM rendelet (a továbbiakban: R3.) 4. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) A hivatásos tengerész képzés ellenőrzésével megbízott személynek a hajózársi hatóság a képzések számonkérési, ellenőrzési módszereire irányuló továbbképzését el kell végeznie.”

9. § Az R3. 6. § (3) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

(A Vizsgabiztosok Névjegyzékébe az vehető fel,)

„f) aki a hajózársi hatóság erre a célra szervezett továbbképzését elvégezte.”

10. § Az R3. 14. §-a a következő f) ponttal egészül ki:

(Ez a rendelet a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:)

„f) az Európai Közösség Hajótulajdonosainak Szövetsége (ECSA) és az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége (ETF) között létrejött, a 2006. évi tengerészeti munkaügyi egyezmény alapján kötött megállapodás végrehajtásáról, valamint az 1999/63/EK irányelv módosításáról szóló 2009. február 16-i 2009/13/EK tanácsi irányelv.”

11. § (1) Az R3. 1. számú melléklete a 2. melléklet szerint módosul.

(2) Az R3. 3. számú melléklete a 3. melléklet szerint módosul.

- (3) Az R3. 6. számú melléklete a 4. melléklet szerint módosul.
- (4) Az R3. 7. számú melléklete az 5. melléklet szerint módosul.

4. A hajózási egészségi alkalmasság feltételeiről és vizsgálati rendjéről szóló 21/2002. (XI. 8.) GKM–ESZCSM együttes rendelet módosítása

- 12. §** Hatályát veszti a hajózási egészségi alkalmasság feltételeiről és vizsgálati rendjéről szóló 21/2002. (XI. 8.) GKM–ESZCSM együttes rendelet 4. § (4) bekezdés a) pontja.

5. Az úszólétesítmények megfelelőségét vizsgáló, ellenőrző és tanúsító szervezetek elismeréséről, kijelöléséről és felhatalmazásáról szóló 2/2004. (I. 5.) GKM rendelet módosítása

- 13. §** Az úszólétesítmények megfelelőségét vizsgáló, ellenőrző és tanúsító szervezetek elismeréséről, kijelöléséről és felhatalmazásáról szóló 2/2004. (I. 5.) GKM rendelet 19. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(1) Ez a rendelet
- a) a hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetek, valamint a tengerészeti hatóságok vonatkozó tevékenységeinek közös szabályairól és szabványairól szóló, 2009. április 23-i 2009/15/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek,
 - b) a 2009/15/EK irányelvnek egyes szabályzatoknak és egyes egyezmények és jegyzőkönyvek kapcsolódó módosításainak a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) általi elfogadásával összefüggő módosításáról szóló 2014. december 17-i 2014/111/EU végrehajtási irányelvnek
- való megfelelést szolgálja.”

6. Az egyes víziközlekedési tárgyú miniszteri rendeletek módosításáról szóló 23/2015. (V. 8.) NFM rendelet módosítása

- 14. §** Az egyes víziközlekedési tárgyú miniszteri rendeletek módosításáról szóló 23/2015. (V. 8.) NFM rendelet 4. melléklete a 6. melléklet szerinti szöveggel lép hatályba.

7. Záró rendelkezések

- 15. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

- 16. §** Ez a rendelet
- a) az Európai Közösség Hajótulajdonosainak Szövetsége (ECSA) és az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége (ETF) között létrejött, a 2006. évi tengerészeti munkaügyi egyezmény alapján kötött megállapodás végrehajtásáról, valamint az 1999/63/EK irányelv módosításáról szóló 2009. február 16-i 2009/13/EK tanácsi irányelvnek,
 - b) a 2006. évi tengerészeti munkaügyi egyezménynek való megfelelés és annak végrehajtása vonatkozásában a lobogó szerinti államokra háruló egyes kötelezettségekről szóló, 2013. november 20-i 2013/54/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek,
 - c) a 2009/15/EK irányelvnek egyes szabályzatoknak és egyes egyezmények és jegyzőkönyvek kapcsolódó módosításainak a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) általi elfogadásával összefüggő módosításáról szóló 2014. december 17-i 2014/111/EU végrehajtási irányelvnek
- való megfelelést szolgálja.

Dr. Seszták Miklós s. k.,
nemzeti fejlesztési miniszter

1. melléklet a 66/2015. (XI. 18.) NFM rendelethez

„4. számú melléklet a 6/2000. (III. 17.) KHVM rendelethez

„MEDICAL REPORT FORM FOR SEAFARERS SERVING ON SHIPS UNDER
THE FLAG OF HUNGARY

Jelentés a magyar lobogójú hajókon szolgáló tengerészek egészségügyi kezeléséről

For completion by ship's doctor or master and hospital or doctor ashore, in cases of illness or injury affecting seafarers./ Kiegészítendő a tengerészek egészségügyi ellátásakor a hajóorvosok, a hajóparancsnok, vagy parton ellátást nyújtó orvosok által.

Note: Copies of this form should be provided for the seafarers medical records, ship's master (or his representatives) and hospital/doctor ashore./A jelentésből egy másolatot kap a tengerész, a hajóparancsnok és parti kezelés esetén a parti egészségügyi intézmény vagy ellátó orvos.

For completion by ship's master/ Hajóparancsnok által kitöltendő

Date/Dátum: _____

Patient's Name/Beteg neve: _____

Date of Birth/Születés ideje: _____

Name of ship/Hajó neve: _____

Nationality/állampolgárság: _____

Shipowner/hajótulajdonos: _____

Name of ship's representative/ agent on shore/Üzembentartó:

Seafarers SB no: /Hajó azonosító száma:

Address and tel. no of ship's representative/ agent on shore/ Az üzembentartó elérhetősége:

Shipboard position held/beosztás: _____

Details of illness or injury. Treatment received On board ship enclose attachments if necessary)/Betegsége, sérülésre vonatkozó részletes adatok, kezelés a hajón, szükség szerint a csatolt dokumentumok: _____

Date of onset of illness/betegség kezdete: _____ Date injury occurred/ sérülés napja: _____

For completion by hospital or examining doctor on shore/Parti intézmény vagy vizsgáló orvos által kitöltendő:

Diagnosis/Diagnózis: _____

(Full medical documentation should be attached, as necessary/Szükség szerint valamennyi orvosi dokumentum csatolandó)

Details of specialized examinations/Elvégzett vizsgálatok: _____

Treatment given (INN-International Nonproprietary Name- names of drugs, dosage, route of administration)/ Kezelések (gyógyszer hatóanyag neve, szükséges mennyisége és az adagolás módja): _____

Precautions to be taken on board ship/ óvintézkedés a hajó fedélzetén: _____

Other observations of hospital or examining doctor/ a kórház vagy vizsgáló orvos további vizsgálatai: _____

Yes/Igen NO/nem

Should see another doctor/

Beutalás további orvosi vizsgálatra?

--	--

When/Időpont? _____

Specify specialty/szakterület: _____

Is the illness contagious or infectious/A betegség fertőző?

--	--

Estimated duration of illness/ a betegség becsült időtartama? _____

Fit for normal work now/Jelenleg alkalmas a munkavégzésre?

--	--

Fit for normal work from: _____ (indicate date)/munkavégzésre alkalmas –tól

Fit for restricted work, Specify/ Munkavégzésre a következő korlátozással alkalmas: _____

Unfit for work /munkavégzésre alkalmatlan

--	--

For how many days/Hány napig? _____

Bed rest necessary/Ágynyugalom szükséges

--	--

For how many days/Hány napig? _____

Recommended to be/Ajánlott a

Repatriated/repatriálás?

--	--

Air transport recommended?

Hospitalized/kórházi ellátás?

--	--

Should be accompanied/ kísérő?

--

Name of Doctor (in capital letters written or stamped)/Orvos neve (nyomtatottan, vagy pecséten) _____

Position held/Beosztás _____

Address/Cím: _____

Tel. no/Telefonszám: _____

Place/Hely _____ Date/Kelt: _____

Signature of doctor/aláírása _____

2. melléklet a 66/2015. (XI. 18.) NFM rendelethez

1. Az R3. 1. számú melléklet I. Fejezet 1. pontja a következő f) alponttal egészül ki:
(A képzítővizsgára felkészítő szervezett képzést a hajózási hatóság abban az esetben hagyja jóvá, ha a képzést biztosító szervezet:)
„f) tengerészeket képző oktatói az IMO vonatkozó modellkurzusának megfelelő vagy azzal egyenértékű képzést elvégeztek.”
2. Az R3. 1. számú melléklet III. Fejezet 1. pontjának e) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(A sikeresen vizsgázók részére a hajózási hatóság)
„e) a tengeri hivatásos vizsga alapján „Tengerész jártassági bizonyítvány” vagy „Tengerésztszti képesítő bizonyítvány”
(megnevezésű okmányt állít ki.)
3. Az R3. 1. számú melléklet III. Fejezet 1. pontja a következő k) alponttal egészül ki:
(A sikeresen vizsgázók részére a hajózási hatóság)
„k) szakács szakképzés és az e rendeletben meghatározott feltételek megléte alapján „Hajószakács tengeri hajón bizonyítvány”
(megnevezésű okmányt állít ki.)

3. melléklet a 66/2015. (XI. 18.) NFM rendelethez

1. Az R3. 3. számú melléklet I. Cím 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
„1. A tengerésznek első behajózása, illetve a tengerész szolgálati könyv kiállítása előtt
a) személyi túlélés-technikai,
b) alapfokú tűzvédelmi,
c) személyi biztonságtechnikai, a hajó személyzetéért viselt felelősségi és környezetvédelmi,
d) biztonság tudatossági, valamint
e) alapfokú egészségügyi elsősegélynyújtási ismeretekből
a hajózási hatóság által erre felhatalmazott szerv előtt vizsgát kell tennie. A sikeres vizsga alapján kiállított bizonyítvány az a), b), c) és e) pontban felsorolt képesítések esetén 5 évig, a d) pontban meghatározott képesítés esetén visszavonásig érvényes.”
2. Az R3. 3. számú melléklet II. Cím A Rész III. Fejezet 11. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
„11. A Tengerészeti Munkaügyi Egyezmény szerinti „Hajószakács tengeri hajón bizonyítvány” megszerzésének feltételei:
a) 3 havi igazolt tengeri hajózási szolgálat,
b) szakács képzés,
c) alapfokú tűzvédelmi, túlélés-technikai, személyi biztonságtechnikai, a hajó személyzetéért viselt felelősségi és környezetvédelmi, biztonság tudatossági valamint elsősegély-nyújtási ismeretekből tett vizsga.”

4. melléklet a 66/2015. (XI. 18.) NFM rendelethez

Az R3. 6. számú melléklete a következő 2. ponttal egészül ki:
„2. Tengerészeti Munkaügyi Egyezmény alapján kiállított bizonyítvány
2.1. Hajószakács tengeri hajón bizonyítvány (A6 méret, hajózási hatósági biztonsági papír)
A bizonyítvány adattartalma a bizonyítvány előoldalán magyar és angol nyelven:
HAJÓSZAKÁCS TENGHERI HAJÓN BIZONYÍTVÁNY MARINE COOK CERTIFICATE
MAGYARORSZÁG / HUNGARY
NEMZETI KÖZLEKEDÉSI HATÓSÁG mint tengerészeti hatóság/
NATIONAL TRANSPORT AUTHORITY as Maritime Authority

A bizonyítvány adattartalma a bizonyítvány hátoldalán:

Szám/ No of certificate:

Név/Name:

Születési hely és idő/Place and date of birth:

Állampolgárság/Citizenship:

magyar/Hungarian

fénykép

a tulajdonos aláírása/signature of holder

Képesítés/Qualification:

A bizonyítvány tulajdonosa az MLC 2006 követelményeinek megfelelően képzett a hajószakács tengeri hajón feladat ellátására/ Holder has been duly trained in accordance with MLC 2006 and may perform duties as a cook on seagoing vessel

Szolgálat, melyet elláthat/ To carry on duty as:

Hajószakács tengeri hajón / Marine cook on seagoing vessel

A kiállítás helye / Place and date of issue

Aláírás/signature

ph/seal

név/name"

5. melléklet a 66/2015. (XI. 18.) NFM rendelethez

Az R3. 7. számú melléklet 1.1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1.1. A vizsgára jelentkezni legalább 5 munkanappal a kijelölt vizsgaidőpont előtt a szükséges dokumentumoknak a hajózási hatóságnál történő leadásával lehet. Ha a hajózási hatóság hiányosságot állapít meg, erről a vizsgázót értesíti. A vizsgázó csak a hiánypótlást követően vizsgázhat, vehető fel a vizsgajegyzőkönyvre, és csak a hiánypótlást követően határozható meg részére az új vizsgaidőpont. Az előírt tanfolyam elvégzéséről szóló igazolást legkésőbb a vizsga kezdete előtt a vizsgabizottság számára kell átadni. A képesítő okmány kiállításához szükséges igazolványképet az okmány kiállítására vonatkozó kérelemmel egyidőben kell benyújtani.”

6. melléklet a 66/2015. (XI. 18.) NFM rendelethez

Az egyes víziközlékedési tárgyú miniszteri rendeletek módosításáról szóló 23/2015. (V. 8.) NFM rendelet 4. melléklete a következő szöveggel lép hatályba:

„Az R1. 6. számú melléklet 3. pontja a következő 3.5. alponttal egészül ki:

(Kedvtelési célú képesítések)

„3.5. Tengeri kedvtelési célú hajóvezetői bizonyítvány (ID-1, kártya)

A bizonyítvány adattartalma a kártya előoldalán:

Az egyes adatokhoz tartozó megjelölések magyar és angol nyelven, a következők:

TENGERI KEDVTELÉSI CÉLÚ HAJÓVEZETŐI BIZONYÍTVÁNY
CERTIFICATE FOR YACHTMASTERS OF PLEASURE CRAFT ON SEA

MAGYARORSZÁG – HU /

HUNGARY

1. (Családi név helye)
2. (Utónév helye)
3. (Születési idő és hely)

4. (Kiállítás keltezésének helye)
5. (A bizonyítvány számának a helye)
6. (Tulajdonos fényképének helye)
7. (Tulajdonos aláírásának helye)
8. (Tulajdonos állampolgárságának helye)
9. (Érvényességi terület és hajótípus helye)
10. (Hajóra vonatkozó méretkorlátozás helye)
11. (Érvényességi idő helye)
12. (Kiállító hatóság megnevezésének helye)
13. (Feltételek helye)

A bizonyítvány adattartalma a kártya hátoldalán:

TENGERI KEDVTELESI CÉLÚ HAJÓVEZETŐI BIZONYÍTVÁNY

CERTIFICATE FOR YACHTMASTERS OF PLEASURE CRAFT ON SEA

Az egyes adatokhoz tartozó megjelölések magyar és angol nyelven a következők:

1. A tulajdonos családi neve – Surname of the holder
2. A tulajdonos utóneve(i) – Other name(s) of the holder
3. Születési idő és hely – Date and place of birth
4. Kiállítás kelte – Date of issue
5. A bizonyítvány száma – Number of the certificate
6. A tulajdonos fényképe – Photograph of the holder
7. A tulajdonos aláírása – Signature of the holder
8. A tulajdonos állampolgársága – Nationality of the holder
9. Érvényes – Valid for: Yachtmaster Ocean (korlátlan – unlimited), Yachtmaster Offshore (200 tengeri mérföld – 200 nautical miles), Yachtmaster Coastal (12 tengeri mérföld – 12 nautical miles), M (géphajóra – Motorized craft), S (vitorlás hajóra – Sailing craft)
10. Kedvtelési célú hajóra legfeljebb (hossz, utasok száma) – Pleasure craft not exceeding (length, number of passengers)
11. Érvényességi idő – Date of Expiry
12. Kiállította – Issued
13. Feltételek – Conditions^{****}

A nemzeti fejlesztési miniszter 67/2015. (XI. 18.) NFM rendelete a tengeri hajók hajózásra alkalmasságának a Tengerészeti Munkaügyi Egyezményen alapuló feltételeiről

A víziközeledésről szóló 2000. évi XLII. törvény 88. § (2) bekezdés 2. pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 109. § 13. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva

a következőket rendelem el:

- 1. §** E rendelet alkalmazásában:
- a) *éjszaka*: a Tengerészeti Munkaügyi Egyezmény A1.1 Előírás – A foglalkoztatás alsó korhatára 2. pont szerinti időszak;
 - b) *hajótulajdonos*: a Tengerészeti Munkaügyi Egyezmény II. cikk 1. pont (j) alpontja szerinti hajótulajdonos;
 - c) *repatriálás*: a Tengerészeti Munkaügyi Egyezmény szerinti jogosultság, amely a tengerész hazatérését a költségek meghatározott mértékű átvállalásával biztosítja;

- d) *tengerész*: a Tengerészeti Munkaügyi Egyezmény II. cikk 1. pont (f) alpontjában meghatározott személy;
- e) *Tengerészeti Munkaügyi Egyezmény*: a 2013. évi IV. törvénnyel kihirdetett, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája 94. ülészakán elfogadott 2006. évi Tengerészeti Munkaügyi Egyezmény.

- 2. §** A hajótulajdonosnak biztosítania kell, hogy a magyar lobogójú tengeri hajón rendelkezésre álljon a tengerészeti munkaügyi bizonyítvány és a tengerészeti munkaügyi megfelelési nyilatkozat.
- 3. §** A tengerészeti munkaügyi bizonyítványt a Tengerészeti Munkaügyi Egyezményben és az e rendeletben foglalt követelményeknek való megfelelést követően a hajózási hatóság a tengeri hajó részére a hajótulajdonos kérelmére adja ki.
- 4. §** A hajótulajdonos a Tengerészeti Munkaügyi Egyezményben és az e rendeletben foglalt követelményeknek való megfelelés érdekében a hajó hatósági ellenőrzése közötti időszakban intézkedéseket köteles megfogalmazni, amelyeket a tengerészeti munkaügyi megfelelési nyilatkozat I. részében rögzít.
- 5. §** A hajótulajdonosnak biztosítania kell, hogy a tengeri hajón a fiatalkorú tengerész a következő tevékenységeket ne végezhesse:
- a) nehéz terhek vagy tárgyak emelése, mozgatása, szállítása;
 - b) kazánokba, tartályokba és vízgátakba való belépés;
 - c) káros szintű zaj- és rezgésterhelésnek való kitettség;
 - d) emelőgépek és más erőgépek, szerszámok működtetése, valamint az ilyen berendezések kezelői mellett jelzőként való közreműködés;
 - e) kikötő- vagy vontatókötelek, valamint kikötő-horgonyberendezések kezelése;
 - f) kötél munkák;
 - g) magasban vagy fedélzeten viharos időben végzett munka;
 - h) éjszakai őrszolgálat;
 - i) villamos berendezések kezelése;
 - j) potenciálisan káros anyagoknak, káros fizikai hatásoknak, veszélyes vagy toxikus anyagoknak és ionizáló sugárzásoknak való kitettség;
 - k) étkeztetéshez kapcsolódó gépi berendezések tisztítása;
 - l) a hajók csónakjainak kezelése vagy irányítása;
 - m) a hajószakács tevékenység.
- 6. §** (1) A tengerész négy hónap szolgálatban töltött időszak után repatriálásra jogosult:
- a) ha a tengerész munkaviszonya a hajó külföldi tartózkodása közben jár le, a tengerész munkaszerződése rendelkezéseinek megfelelően megadott felmondási időszak lejártával;
 - b) a Tengerészeti Munkaügyi Egyezmény A2.5 Előírás – Repatriálás 1. pont (b) és (c) bekezdése szerint:
 - ba) a repatriálást szükségessé tevő betegség, sérülés vagy egyéb egészségi állapot miatt úgy, hogy a repatriálással járó utazás megtételére még egészségileg alkalmasnak nyilvánítják a tengerészt;
 - bb) hajótörés esetén;
 - bc) abban az esetben, ha a hajótulajdonos – mint a tengerész munkáltatója – fizetéseképtelenségéből, a hajó eladásából, a hajó lajstromozásának megváltozásából, vagy bármely más hasonló okból kifolyólag nem képes a továbbiakban teljesíteni jogszabály szerinti vagy szerződésben vállalt kötelezettségeit;
 - bd) abban az esetben, ha a hajó háborús övezetbe tart, és emiatt a tengerész a hajózási szolgálatot nem folytatja; valamint
 - be) abban az esetben, ha a tengerész munkaviszonya valamely bírósági ítéletnek vagy kollektív szerződésnek megfelelően megszűnik vagy szünetel, vagy ha a tengerész munkaviszonya bármely más hasonló okból kifolyólag megszűnik.
- (2) A repatriálásnak a hajótulajdonos által a Tengerészeti Munkaügyi Egyezmény A2.5 Előírás – Repatriálás szerint viselt költségei magukban foglalják
- a) a repatriálás célállomásaként kiválasztott helyre való eljutás költségeit;
 - b) a szállás és ételmezés költségeit a hajó elhagyásától a repatriálás célállomására érkezésig;
 - c) a munkabért a hajó elhagyásától a repatriálás célállomására érkezésig;

- d) a tengerész személyes poggyászának a repatriálás célállomásáig való elszállításával járó költségeit 30 kilogrammig terjedően; valamint
 - e) szükség szerint az orvosi kezelés költségeit mindaddig, amíg a tengerész egészségileg alkalmas nem lesz arra, hogy elutazhasson repatriálásának célállomására.
- (3) A hajótulajdonos mindaddig köteles fedezni a repatriálás költségeit, amíg az érintett tengerész a (7) bekezdés szerinti célállomáson partra nem száll, vagy megfelelő alkalmazásba nem áll valamely olyan hajón, amely ezen célállomás felé tart. A hajótulajdonos a repatriálás költségeit a Tengerészeti Munkaügyi Egyezmény A2.5. Előírás – Repatriálás 3. pontja szerint a tengerésztől nem követelheti meg.
- (4) A repatriálás megkezdéséig eltelt, valamint a repatriáláshoz kapcsolódó utazással töltött idő a tengerészeknek járó fizetett szabadság idejéből nem vonható le.
- (5) A repatriálás ideje alatt a tengerészt a munkaszerződésében meghatározott bér illeti meg, kivéve, ha a hajótulajdonos a tengerész munkaviszonyát azonnali hatályú felmondással szüntette meg.
- (6) A hajótulajdonosnak felelősséget kell vállalni a repatriálás megfelelő és gyors megszervezéséért. A tengerészek repatriálásakor az utazás módja elsősorban a légiközlekedés.
- (7) A tengerészek repatriálásának célállomása a tengerész munkaszerződésében meghatározott hely, ennek hiányában a tengerész döntése szerint
- a) a tengerész munkaszerződése megkötésének helye;
 - b) a kollektív szerződésben meghatározott hely; vagy
 - c) a tengerész tartózkodási helye szerinti ország.
- 7. §** (1) A hajótulajdonos köteles a tengerészek repatriálásának biztosítása érdekében tengerészenként másfél millió forint vagyoni biztosíték letétbe helyezésére.
- (2) A vagyoni biztosíték a hajótulajdonos által hitelintézetnél vagy pénzügyi vállalkozásnál lekötött és elkülönítetten kezelt pénzbeli letét.
- (3) Vagyoni biztosítékként csak olyan letéti szerződés vehető figyelembe, amely tartalmazza, hogy a letét kizárólag a tengerészek repatriálásának biztosítására használható fel.
- 8. §** A tengerész a repatriálás költségeit a hajótulajdonos számára köteles megtéríteni, ha a hajótulajdonos a tengerész munkaviszonyát azonnali hatályú felmondással szüntette meg.
- 9. §** (1) Ha a hosszútáratú útja során négy hónapot szolgált fiatalkorú tengerésztől a hajózási szolgálat alatt nyilvánvalóan bebizonyosodik, hogy nem alkalmas a tengeri hajón való munkavégzésre, a hajótulajdonos a tengerész térítésmentes repatriálására köteles az első olyan alkalmas érintett kikötőből, amelyben a lobogó szerinti államnak, vagy az adott fiatalkorú tengerész állampolgárság szerinti vagy tartózkodási hely szerinti államának konzuli szolgálata működik.
- (2) A hajótulajdonos a repatriálásról – annak okait is megadva – értesíti azt a hatóságot, amely az érintett fiatalkorú tengerész számára kibocsátotta a tengeri hajózási szolgálathoz szükséges okiratokat.
- 10. §** A hajótulajdonos a repatriálás részletes szabályait köteles a hajón a tengerészek számára magyar és angol nyelven hozzáférhetővé tenni.
- 11. §** A hajótulajdonos a hajó elpusztulása, vagy elsüllyedése esetén a munkanélküli tengerésznek a munkaviszonyából eredő legalább kéthavi munkabérének megfelelő összegű kártalanítást köteles fizetni. A jogosultság nem korlátozza a tengerész munkanélküliséggel össze nem függő, a hajó megsemmisüléséből vagy elsüllyedéséből eredő egyéb kárigényét.
- 12. §** A hajótulajdonos a maláriát terjesztő és az egyéb vérszívó szúnyogok által érintett területeken közlekedő hajókat szúnyoghálóval, valamint szúnyogriasztó szerekkel és eszközökkel, a tengerészeket profilaktikus szerekkel köteles ellátni.
- 13. §** A tengeri hajók lakótereinek követelményeit az 1. melléklet tartalmazza.
- 14. §** A hajótulajdonosnak a tengeri hajón biztosítania kell a hajózási hatóság által a Tengerészeti Munkaügyi Egyezmény A2.7. Előírás – A személyzet létszámának szintje szerint megállapított és a hajóbizonyítványba bejegyzett, a hajó

hajózásra alkalmasságához szükséges legkisebb személyzeti létszámot, és e létszám szakképzettség szerinti összetételét.

- 15. §** (1) A tíz főnél több előírt személyzettel üzemelő tengeri hajók esetében a hajózási képesítésekről szóló miniszteri rendeletben meghatározott hajószakácsot kell foglalkoztatni.
- (2) A tíz főnél kevesebb előírt személyzettel üzemelő tengeri hajók esetében a hajótulajdonos eltekinthet a hajószakács alkalmazásától abban az esetben, ha a hajókonyhán olyan személy foglalkozik élelmiszer-feldolgozással, aki igazolja, hogy az élelmiszer- és személyi higiénia, élelmiszerkezelés és -tárolás hajókon érvényes szabályait a hajózási hatóság által elismert és a hajózási hatóság honlapján közzétett képzésen elsajátította.
- (3) Az (1) és (2) bekezdésben foglaltak alól a hajózási hatóság a Tengerészeti Munkaügyi Egyezmény A3.2. Előírása alapján adhat felmentést.
- 16. §** A hajótulajdonosnak biztosítania kell a hajón a megfelelő minőségű, tápértékű és mennyiségű élelmiszert és ivóvizet a 2. mellékletben foglalt minimumkövetelményeknek megfelelően.
- 17. §** (1) A hajótulajdonos viseli a hajón munkát végző tengerészeknek a Tengerészeti Munkaügyi Egyezmény A4.2 Előírás – A hajótulajdonosok felelőssége 1. és 3. pontjában felmerült költségeit.
- (2) A hajótulajdonos betegség és sérülés esetén a sérülés bekövetkeztétől és a betegség kezdetének időpontjától számított tizenhat hétig a tengerész felmerült költségeit és az elmaradt munkabérét köteles megfizetni.
- (3) A hajótulajdonos felelősségvállalási kötelezettsége nem áll fenn a Tengerészeti Munkaügyi Egyezmény A4.2. Előírás – A hajótulajdonosok felelőssége 5. pontjában rögzített esetekben.
- (4) A hajótulajdonosoknak intézkedéseket kell hozni abból a célból, hogy a beteg, sérült, valamint elhalálozott tengerészek által a hajófedélzeten hátrahagyott vagyontárgyakat megőrizték, majd visszajuttassák nekik vagy a legközelebbi hozzátartozóiknak.
- (5) A hajótulajdonos köteles a tulajdonában lévő hajón dolgozó tengerészekre vonatkozóan élet-, baleset- és egészségbiztosítást kötni, és azt a tengerész munkahelyi sérülése, betegsége, veszély következtében beállt halála vagy tartós rokkantsága esetén az érintett tengerész részére kártalanítás biztosítása érdekében díjfizetéssel hatályban tartani.
- 18. §** A hajótulajdonos az egészség- és biztonságvédelem, továbbá a baleset-megelőzés érdekében köteles
- a) az egyes veszélyes tevékenységek biztonsági követelményeiről szóló szabályzatok kiadásáról szóló 17/1993. (VII. 1.) KHVM rendelet 4. számú mellékletében lévő „Hajózási Munkák Biztonsági Szabályzatában”,
- b) a hajózási képesítésekről szóló 15/2001. (IV. 27.) KöViM rendelet [a továbbiakban: 15/2001. (IV. 27.) KöViM rendelet] 3. számú mellékletének I. fejezetében részletezett vészhelyzettel, a munkavédelemmel, az elsősegélynyújtással és a túléléssel kapcsolatos feladatokra vonatkozó követelmények és képesítési előírásokban, valamint
- c) a hajózási egészségi alkalmasság feltételeiről és vizsgálati rendjéről szóló 21/2002. (XI. 8.) GKM–ESZCSM együttes rendeletben foglalt követelmények érvényre juttatása érdekében munkabiztonsági és munkaegészségügyi előírásokat tartalmazó munkavédelmi célú fedélzeti programokat és eljárásokat kidolgozni, és azokat a technológiai fejlődésben és a tudományos kutatásban bekövetkezett fejleményeknek megfelelően rendszeresen felülvizsgálni és megújítani.
- 19. §** (1) A munkavédelmi célú fedélzeti programokat és eljárásokat tartalmazó munkavédelmi követelmények szabályzatát (a továbbiakban: Munkavédelmi Követelmények Szabályzata) a hajózási hatóság hagyja jóvá.
- (2) A hajótulajdonos köteles a Munkavédelmi Követelmények Szabályzatát a tengeri hajón a tengerészek számára hozzáférhetővé tenni.
- (3) A hajótulajdonos vagy a megbízottja köteles rendszeresen ellenőrizni, hogy a hajó kielégíti-e a biztonsági és egészségvédelmi követelményeket, és mindent meg kell tennie azok folyamatos biztosítása érdekében.
- (4) A hajótulajdonosnak rendelkeznie kell kockázatértékeléssel, amelyben köteles minőségileg és szükség esetén mennyiségileg értékelni a tengerészek egészségét és biztonságát veszélyeztető kockázatokat, különös tekintettel az alkalmazott munkaeszközökre, veszélyes anyagokra és keverékekre, a tengerészeket érő terhelésekre, valamint a munkahelyek kialakítására. A kockázatértékelés során a hajótulajdonosnak azonosítania kell a várható veszélyeket

(veszélyforrásokat, veszélyhelyzeteket), valamint a veszélyeztetettek körét, fel kell becsülnie a veszély jellegét (baleset, egészségkárosodás) és a veszélyeztetettség mértékét.

- 20. §**
- (1) A hajóparancsnok köteles a tengerészek közül az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzéssel összefüggő munkavállalói jogok és érdekek képviselőjére képviselőt vagy képviselőket (a továbbiakban: munkavédelmi képviselő) kijelölni.
 - (2) A munkavédelmi képviselő és a hajóparancsnok felel a hajó munkavédelmi politikájának és programjának megvalósításáért és betartásáért.
 - (3) Az öt vagy annál több tengerésszel közlekedő hajókon munkavédelmi bizottságot kell létrehozni, amelynek tagjai közt van a hajóparancsnok és a munkavédelmi képviselő.
- 21. §**
- (1) A tengerészeket rendszeres és megfelelő oktatásban kell részesíteni a hajó fedélzetén betartandó biztonsági és egészségvédelmi szabályokról, az elvégzendő speciális feladatokról, a munkavédelemről szóló törvényben meghatározottak szerint. A tengerésznek az adott hajóra történő behajózását követő 48 órán belül hajóismereti oktatásban kell részesülnie a 15/2001. (IV. 27.) KöViM rendelet 3. számú melléklet I. fejezet 4. pontjában részletezett ismeretek szerint.
 - (2) Az (1) bekezdésben említett oktatásnak ki kell térnie különösen a tűz elleni védekezésre, az életmentő és túlélőeszközök használatára, valamint a különféle – a hajón fellelhető – jelekre, vészjelzésekre különös tekintettel a jelzésadásra és ennek megértésére. A fedélzeti tevékenység változásainak megfelelően az oktatást ki kell egészíteni vagy meg kell ismételni.
- 22. §**
- (1) A tengeren előforduló minden olyan rendkívüli hajózási eseményről, amely érinti a tengerészek egészségét vagy biztonságát, a hajózási hatóságnak, a bekövetkezett munkabalesetekről, valószínűsíthetően foglalkozási megbetegedésnek minősülő esetekről a munkavédelemre vonatkozó szabályoknak megfelelően az illetékes hatóságoknak részletes jelentést kell küldeni. Az eseményt pontosan és részletesen be kell jegyezni a hajónaplóba, továbbá a munkabaleseti nyilvántartásba.
 - (2) A hajótulajdonosnak megfelelő utasításokat tartalmazó hivatalos figyelmeztetések elhelyezésével a tengerészeket tájékoztatnia kell a hajó fedélzetén felmerülő egyes veszélyekről.
 - (3) A légi-, a vasúti és a víziközlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló törvény alapján a közlekedésbiztonsági szerv a víziközlekedési balesetek és az egyéb víziközlekedési események megelőzése érdekében biztonsági ajánlást készít. A szakmai vizsgálatot a közlekedésbiztonsági szerv zárójelentéssel fejezi be, és azt honlapján közzéteszi. A közlekedésbiztonsági szerv a honlapján közzéteszi továbbá az előző évben végzett vizsgálatokról, a kiadott biztonsági ajánlásokról és a korábban kiadott biztonsági ajánlásokkal összhangban végrehajtott intézkedésekről készített beszámolóját, és azt az Európai Bizottság részére megküldi.
 - (4) A munkavédelem kérdésének kezelésével kapcsolatban kockázatértékelést végző hajótulajdonosoknak e tevékenység végzése során figyelembe kell venniük a saját hajóikról a közlekedésbiztonsági szerv által készített biztonsági ajánlásokat és a közlekedésbiztonsági szerv honlapján lévő beszámolók adatait.
- 23. §**
- (1) A hajótulajdonosnak a Tengerészeti Munkaügyi Egyezmény, e rendelet, valamint az állam, a hajótulajdonosok és a tengerészek érdekképviseleti szervei között létrejött megállapodásban foglalt, a tengerészeket megillető jogok sérelmének megszüntetése érdekében a hajón alkalmazandó panaszkezelési eljárási szabályzatot (a továbbiakban: panaszkezelési szabályzat) kell kidolgoznia.
 - (2) A panaszkezelési szabályzat egy példányát valamennyi tengerész számára át kell adni.
 - (3) A panaszkezelési szabályzatnak tartalmaznia kell a lobogó szerinti állam és – ha az előbbtől eltér – a tengerész tartózkodási hely szerinti országa illetékes hatóságának elérhetőségeit, valamint a Tengerészeti Munkaügyi Egyezmény 5.1.5. Szabályában foglaltakat.
 - (4) A hajótulajdonos intézkedni köteles annak érdekében, hogy a hajóparancsnok egy fedélzeti vagy géptisztet bízson meg a panasztételi eljárással kapcsolatos tanácsadói feladatok ellátására.
- 24. §**
- (1) A tengerésznek panaszával – a (3)–(5) bekezdés kivételével – először közvetlen elöljárójához kell fordulnia.
 - (2) Ha a panasz elbírálása két héten belül nem történik meg, a tengerész jogosult panaszával a hajóparancsnokhoz fordulni.

- (3) Ha a panasz elbírálása a tengeri hajón nem lehetséges, vagy arra a panasz előterjesztését követő három héten belül nem került sor, a panaszt a hajóparancsnok továbbítani köteles a hajótulajdonosnak. A hajótulajdonosnak a panaszt a beérkezéstől számított harminc napon belül kell elbírálnia.
- (4) Ha az elbírálást megalapozó vizsgálat előreláthatólag harminc napnál hosszabb ideig tart, erről a panaszt – az elintézés várható időpontjának és az eljárás meghosszabbodása indokainak egyidejű közlésével – tájékoztatni kell.
- (5) A tengerész – az (1)–(3) bekezdéstől eltérően, választása szerint – közvetlenül is fordulhat a hajóparancsnokhoz, a hajó tulajdonosához, a hajózási hatósághoz, valamint a sérelem kivizsgálásban eljárni jogosult más hatósághoz, vagy a bírósághoz.
- (6) A panaszt tevő tengerészt a panasz megtétele miatt hátrány nem érheti, ha a panasz megtétele nem zaklatás céljából vagy nem rosszhiszeműen történt.
- (7) A panasztételi eljárásban a tengerész képviselővel vagy képviselő útján is eljárhat, aki egy másik tengerész vagy bármely más megbízott személy, vagy jogi képviselő is lehet.
- (8) A hajóparancsnok a panaszkezelési eljárást rögzíti a hajónaplóba. A panaszosnak a hajónaplóba rögzítettekről egy másolatot kell átadni.

25. § Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

26. § Ez a rendelet

- a) az Európai Közösség Hajótulajdonosainak Szövetsége (ECSA) és az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége (ETF) között létrejött, a 2006. évi tengerészeti munkaügyi egyezmény alapján kötött megállapodás végrehajtásáról, valamint az 1999/63/EK irányelv módosításáról szóló 2009. február 16-i 2009/13/EK tanácsi irányelvnek,
- b) a 2006. évi tengerészeti munkaügyi egyezménynek való megfelelés és annak végrehajtása vonatkozásában a lobogó szerinti államokra háruló egyes kötelezettségekről szóló, 2013. november 20-i 2013/54/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

Dr. Seszták Miklós s. k.,
nemzeti fejlesztési miniszter

1. melléklet a 67/2015. (XI. 18.) NFM rendelethez

A tengeri hajók lakótereinek követelményei

I. Tervezés és építés

1. A hálóhelyiségek és az étkezőhelyiségek külső válaszfalait szigetelni kell. Minden gépi berendezés burkolatát, valamint a hajókonyhák és a hő termelődésével járó tevékenységre szolgáló egyéb területek falát alkotó határoló válaszfalakat megfelelő szigeteléssel kell ellátni ott, ahol fennáll annak a lehetősége, hogy eredő hőhatások érik a szomszédos szálláshelyeket vagy átjárókat. Biztosítani kell továbbá a gőz- vagy melegvíz-elágazóvezetékek (vagy mindkettő) hőhatásai ellen való védelmet.
2. A kabinokat, étkezőhelyiségeket, pihenőhelyiségeket és a személyzeti helyiségek területén lévő folyósókat megfelelően szigetelni kell a páralecsapódás, és a túlmelegedés megelőzése érdekében.
3. A panelek felületét, a válaszfalak és a mennyezet burkolatát könnyen tisztán tartható felületű anyagból kell készíteni. Nem használhatók olyan szerkezetek, amelyek élőhelyet nyújthatnak a kártevőknek.
4. A kabinok és az étkezőhelyiségek belső paneljei, válaszfalainak és mennyezetének burkolatát könnyen tisztán tartható, világos színű, tartós, nem mérgező anyagból kell készíteni.
5. A tengerészek elhelyezésére szolgáló valamennyi lakótér padlóját a vonatkozó követelményeknek megfelelő, csúszásmentes, nedvességnek ellenálló, könnyen tisztántartható anyagból kell készíteni.
6. Ha a padlózat többkomponensű anyagból készül, a falak mentén az illesztéseket résmentes kivitelben kell elkészíteni.

II. Szellőzés

1. A kabinok és az étkezőhelyiségek szellőzőrendszerének minden időjárás és éghajlati viszony közepette biztosítani kell a megfelelő légmozgást.
2. Az akár központi, akár egyedi egységekből álló légkondicionáló rendszereket úgy kell megtervezni, hogy:
 - a) a külső levegő állapotához képest kielégítő hőmérsékletű és relatív páratartalmú levegőt biztosítsanak, valamennyi légkondicionált területen elégséges számú levegőcserét tegyenek lehetővé, figyelembe vegyék a tengeri üzemeltetés sajátos jellemzőit, és ne keltsenek túl nagy zajt, rezgést; és
 - b) lehetővé tegyék a könnyű tisztíthatóságot és fertőtlenítést a fertőző betegségek terjedésének megakadályozása és megfékezése érdekében.

III. Fűtés

1. Valamennyi olyan hajón, ahol szükség van fűtésrendszerre, a fűtést meleg vízzel, meleg levegővel, elektromos árammal, gőzzel vagy ezekkel egyenértékű módon kell megoldani. A személyzeti helyiségekben a hőátvitel anyagként gőz nem használható. A személyzeti helyiségekben a fűtésrendszer legyen képes kielégítő hőmérséklet fenntartására a hajó közlekedése során valószínűsíthetően előforduló normális időjárás és éghajlati viszonyoktól függően.
2. A radiátorokat és egyéb fűtőberendezéseket úgy kell elhelyezni és – ha szükséges – védőburkolattal ellátni, hogy elkerülhető legyen a tűz és egyéb veszélyek kockázata, valamint a bentlakók számára se jelentsenek kényelmetlenséget.

IV. Világítás

1. Valamennyi hajón a tengerészek lakótereiben villamos világítást kell biztosítani. Ha a világításhoz nem áll rendelkezésre két, egymástól független áramforrás, akkor vészvilágítást kell biztosítani megfelelően kialakított lámpákkal vagy világítótestekkel.
2. A kabinokban villamos árammal működő olvasólámpát kell felszerelni minden egyes hálóhely fejrésze fölé.

V. Hálóhelyiségek a kabinokban

1. A tengerészek és esetenként velük utazó partnerük számára az észszerű mértékű kényelem biztosítása, valamint a rend és a tisztaság fenntartásának megkönnyítése érdekében a kabinok hálóhelyiségeit, illemhelyet is tartalmazó fürdőszobával kell tervezni és felszerelni, ha a hajó mérete, tervezett tevékenysége, szerkezete, és belső elrendezése alapján ez észszerű és kivitelezhető.
2. A lehetőségekhez mérten a tengerészek hálóhelyiségeit úgy kell beosztani, hogy az őrszolgálatot ellátó váltások külön legyenek, és a nappal dolgozó tengerészek ne lakjanak egy helyiségben az őrszolgálatot ellátókkal.
3. Tengerészallosztási feladatokat ellátó tengerészek esetében két személynél több nem lehet egy hálóhelyiségben elszállásolva.
4. A hálóhelyek, valamint a zárható szekrények, fiókos szekrények és székek által elfoglalt területet is bele kell számítani a Tengerészeti Munkaügyi Egyezményben meghatározott beépített alapterületbe, oly módon, hogy azok a kicsi vagy szabálytalan alakú terek, amelyek nem növelik ténylegesen a szabad mozgásra alkalmas teret, és amelyekben nem lehet bútort elhelyezni az alapterületbe nem számítanak bele.
5. Az ágyak legfeljebb kétszintűek lehetnek. A hajó oldala mentén elhelyezett ágyak esetében nem alakítható ki emeletes elrendezés ott, ahol a hálóhely fölött oldalablak található.
6. A kétszintes ágy alsó hálóhelye nem lehet a padlótól számítva 30 centiméternél alacsonyabban. A felső hálóhelyet az alsó hálóhely alja és a fedélzeti gerenda alsó éle közötti távolság körülbelül felénél kell elhelyezni.
7. A hálóhelyek vázszerkezetét és – ha van ilyen – biztonsági peremdeszkáját kemény, sima, korrózióknak és kártevőknek ellenálló anyagból kell készíteni.
8. Ha a hálóhelyek építéséhez csővázas szerkezetet használnak, a csöveket teljesen le kell zárni, és mentesnek kell lenniük a kártevők által esetleg hozzáférhető perforációktól.
9. Valamennyi hálóhelyet el kell látni kényelmes, rugalmas csillapító hatású aljjal rendelkező matracokkal vagy kombinált rugalmas csillapító hatású matracokkal, beleértve a rugós aljat vagy rugós matracot is. A matrachoz nem használható olyan töltőanyag, amelyben a kártevők megtelepedhetnek.
10. Ha egy hálóhely egy másik fölött helyezkedik el, a felső hálóhely alsó matraca, illetve rugós alja alá pormentes aljat kell illeszteni.
11. A bútortzatot sima, kemény, vetemedésre és korrózióra nem hajlamos anyagból kell készíteni.
12. A hálóhelyiségek ablakait el kell látni függönnyel vagy azzal egyenértékű árnyékolással.

13. A hálólhelyiségeket fel kell szerelni tükörrel, egy kisebb méretű szekrényrel a tisztálkodószerek számára, egy könyvespolccal és elegendő mennyiségű ruhaakasztóval.

VI. Étkezőhelyiségek

1. A hajótulajdonosok és a tengerészek képviselői, valamint a közlekedésért felelős miniszter között létrejött megállapodás alapján az étkezők közös vagy különálló helyiségek lehetnek, figyelembe véve a hajó méretét és a tengerészek különböző kulturális, vallási és szociális szükségleteit is.
2. Ha különálló étkezőhelyiségeket kell kialakítani a tengerészek számára, akkor különálló étkezőhelyiségeket kell biztosítani:
 - a) a hajóparancsnok és a tisztek; valamint
 - b) a tengerészaltisztek és a többi tengerész számára.
3. A hajókon – a személyhajók kivételével – a tengerészek étkezőhelyiségeinek beépített alapterülete 1,5 négyzetméternél nem lehet kisebb, ahol a személyek száma a tervezett befogadóképességben kerül meghatározásra.
4. Az étkezőhelyiségeket minden hajón annyi asztallal és megfelelő, rögzített vagy mozgatható székekkel kell ellátni, amennyi elegendő a helyiségeket egy időben használó tengerészek várható legnagyobb létszámának elhelyezésére is.
5. A tengerészek számára biztosítani kell
 - a) egy könnyen elérhető hűtőszekrényt, amely az étkezőhelyiséget használó valamennyi személy számára elegendő tárolóhellyel rendelkezik;
 - b) forró italok készítésére alkalmas eszközöket; és
 - c) hideg vizet szolgáltatató berendezéseket.
6. Ahol a rendelkezésre álló tárolóhelyiségek nem közelíthetők meg az étkezőhelyiségekből, ott a konyhaedények és evőeszközök tárolására megfelelő zárható szekrényeket, az eszközök elmosogatásához pedig megfelelő berendezéseket kell biztosítani.
7. Az asztalok, valamint az ülőhelyek ülőfelületeit nedvességálló anyagból kell készíteni.

VII. Szaniterhelyiségek

1. A mosdókagylónak, a fürdőkádnak és a zuhanyzónak megfelelő méretűnek és olyan anyagúnak kell lennie, amelynek sima felülete nem hajlamos a repedésre, a lepattogzásra és a korrózióra.
2. Valamennyi illemhelynek meg kell felelni a nemzetközi követelményeknek. Biztosítani kell az öblítővizet vagy más egyéb alkalmas öblítési módszert, amely mindig rendelkezésre áll és más rendszerektől függetlenül működtethető.
3. Azoknak a szaniterhelyiségeknek, amelyek egynél több személy használatára készülnek, a következő követelményeknek kell megfelelniük:
 - a) a padlót jóváhagyott, tartós, nedvességálló anyagból kell készíteni, továbbá megfelelő vízelvezető hálózatot kell biztosítani,
 - b) a válaszfalakat acélból vagy egyéb jóváhagyott anyagból kell készíteni oly módon, hogy a fedélzet szintje felett legalább 23 centiméter magasságig vízmentesek legyenek,
 - c) a helyiségnek megfelelő világítással, fűtéssel és szellőzéssel kell rendelkeznie,
 - d) az illemhelyeket a hálólhelyiségektől és a mosdóktól kényelmes távolságra, de azoktól elkülönítve kell kialakítani, anélkül, hogy közvetlenül megközelíthetők lennének a hálólhelyiségekből, vagy a hálólhelyiségeket az egyéb megközelítési lehetőséggel nem rendelkező illemhelyekkel összekötő átjárókból. A követelmény nem vonatkozik arra az esetre, ha az illemhely két olyan hálólhelyiség között képez egy helyiséget, amelyekben összesen nem több mint négy tengerész lakik,
 - e) ha egy helyiségben több illemhely is van, ezeket megfelelő válaszfalakkal kell elválasztani egymástól.
4. A tengerészek részére biztosított mosodai létesítményeket fel kell szerelni
 - a) mosógépekkel;
 - b) szárítógépekkel vagy megfelelően fűtött és szellőztetett szárítósobákkal; továbbá
 - c) vasalókkal és vasalódeszkákkal vagy azokkal egyenértékű eszközökkel.

VIII. Betegszobák

1. A betegszobákat úgy kell megtervezni, hogy lehetővé tegyék a konzultációt és az orvosi elsősegélynyújtást, valamint elősegítsék a fertőző betegségek terjedésének megelőzését.

2. A bejárat, a hálólhelyek, a világítás, a szellőzés, a fűtés és a vízellátás elhelyezését, elrendezését valamint a betegszobai hálólhelyek szükséges számát úgy kell megtervezni, hogy biztosítsa a betegek kényelmét és megkönnyítse kezelésüket.
3. A betegszoba részeként, vagy annak közvetlen közelében külön szaniterhelyiséget kell biztosítani a betegszobában elhelyezett kizárólagos használatára. Az ilyen betegszoba tartalmazzon legalább egy illemhelyet, egy mosdókagylót, és egy fürdőkádat vagy zuhanyzót.

IX. Egyéb létesítmények

Ha a gépszemélyzet részére külön öltözőhelyiségek állnak rendelkezésre, azokat:

- a) a géptéren kívül, de onnan könnyen megközelíthető helyen kell elhelyezni; és
- b) személyes használatra szolgáló, zárható öltözőszekrényekkel kell ellátni, valamint fürdőkádakkal, zuhanyzókkal, továbbá meleg és hideg folyó édesvízzel ellátott mosdókagylókkal.

X. Ágynemű, konyhaedények és evőeszközök, valamint egyéb rendelkezések

1. A hajótulajdonosnak a tengerészek számára a hajózási szolgálatuk idejére tiszta, jó minőségű ágyneműt, nemzetközi követelményeknek megfelelő edényeket, evőeszközöket kell biztosítani.
2. A törülközőket, a szappant és a toalettpapírt a hajótulajdonos biztosítja a tengerész számára.

XI. Pihenési körülmények, valamint a levelezést és a hajólátogatást érintő intézkedések

1. A tengeri hajók pihenőhelyiségeiben biztosítani kell az olvasáshoz, telekommunikációs eszközök használatához szükséges feltételeket.
2. A tengeri hajón dohányzásra kijelölt helyet kell fenntartani.
3. A hajótulajdonosnak a tengeri hajón sportolási lehetőségeket kell biztosítani a tengerészek számára.
4. A hajótulajdonosnak biztosítania kell, hogy a tengerészek leveleinek továbbítása a lehető legmegbízhatóbb és leggyorsabb legyen. A hajótulajdonosnak intézkednie kell annak érdekében, hogy a tengerészek mentesülhessenek az extra postaköltség megfizetése alól, ha önhibájukon kívül a leveleket új címre átirányítva kell kézbesíteni.
5. A hajótulajdonosnak általa meghatározott keretek között biztosítania kell, hogy a tengerészek a hajó kikötésekor a fedélzeten vendégeket fogadjanak a biztonsági szabályok betartása mellett.
6. A hajótulajdonosnak meg kell határoznia azokat az eseteket, amikor a tengerészeket a hajóút alatt hozzátartozóik elkísérhetik. A hozzátartozóknak ebben az esetben megfelelő baleset- és betegbiztosítással kell rendelkezni.

XII. A zaj- és rezgésterhelés megelőzése

1. A lakótereket, a szabadidős, valamint az étkeztetésre szolgáló létesítményeket a lehető legtávolabb kell elhelyezni a hajtógépektől, a kormánygéptértől, a fedélzeti csörlőktől, a szellőző-, fűtő- és légkondicionáló berendezésektől, valamint az egyéb zajos gépektől és felszerelésektől.
2. Hangszigetelést vagy ezzel egyenértékű hangelnyelő anyagokat kell alkalmazni a válaszfalak, mennyezetek és padlók burkolatánál és felületi kiképzésénél a zajos helyiségekben, továbbá önzáró, zajszigetelő ajtókat a gépberendezések elhelyezésére szolgáló helyiségekben.
3. A géptereket és gépek elhelyezésére szolgáló egyéb helyiségeket – ha ez kivitelezhető – hangszigetelt központi vezérlőhelyiségekkel kell felszerelni a gépüzemi szolgálatban lévő személyzet számára. A munkaterületeket, szigeteléssel kell védeni a géptér általános zajától, és intézkedni kell a gépek üzemeltetése során keletkező zaj csökkentése végett.
4. A munka- és lakóterületek megengedett zajszintjének meg kell felelni a zajterhelésnek való kitettség szintjeiről szóló, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet által kiadott nemzetközi szabályoknak – ideértve a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet által 2001-ben kiadott, a munkahelyi környezeti tényezőkről szóló (Ambient factors in the workplace) eljárási kézikönyvben foglalt rendelkezéseket is. A szabályzatok magyar, angol nyelvű vagy a hajón használatos munkanyelven lévő példányát a hajón kell tartani, és hozzáférhetővé kell tenni a tengerészek számára.
5. A lakó-, pihenő-, és étkeztetésre szolgáló helyiségeket nem tehetők ki túlzott rezgésnek.

2. melléklet a 67/2015. (XI. 18.) NFM rendelethez

Tengerészek étellemezésére vonatkozó élelmiszer és ivóvíz követelmények

	A	B	C	D
1.	Élelmiszer megnevezése	Adag/fő/hét	Helyettesíthetőség	Megjegyzés
2.	KENYÉR	3 kg		
3.	TEJTERMÉKEK			
4.	Tej	4 l vagy 2 l sűrített tej vagy 400 g tejpor	4 l tej fele helyettesíthető: – 2–2,7 kg savanyított tejkészítménnyel – 0,3–0,6 kg sajttal – 0,6–4 kg túróval – 0,2–2,4 kg egyéb tejkészítménnyel	
5.	Sajt	200 g		
6.	Tojás, friss	7 db	14 g tojáspor helyettesíthet 1 db friss tojást.	A megadott tojásmennyiség tartalmazza az ételkészítéshez felhasznált tojások mennyiségét is.
7.	GYÜMÖLCSÖK			
8.	Friss (vagy tartósított) gyümölcs	1,1 kg		
9.	ZÖLDSÉGEK			
10.	Burgonya	1,5 kg	Ugyanekkora mennyiségű édesburgonya, zöldségkonzerv. 80 g burgonyapor helyettesíthet 460 g friss burgonyát.	
11.	Friss vagy konzerv zöldségek	2 kg	30 g száraz hüvelyes helyettesíthet 230 g friss vagy konzerv zöldséget.	A hüvelyesek lehetnek: szárazbab, vörösbab, holdbab, lencse, borsó, sárgaborsó stb.
12.	HÚSFÉLÉK			
13.	Friss vagy fagyasztott	2 kg		Minden fajta húsról vonatkozik a megadott mennyiség, mely alatt a színhús mennyiségét értendő.
14.	Felvágott	200 g		
15.	CEREÁLIÁK			
16.	Liszt	1,5 kg	650 g kenyér helyettesíthet 450 g lisztet.	
17.	Zab	400 g	Azonos mennyiségű gabonapehely, müzli-keverék.	
18.	Rizs vagy tészta	350 g		

19.	ZSÍRADÉKOK			
20.	vaj, margarin	400 g		
21.	olaj	600 ml		
22.	CUKOR			
23.	Cukor	650 g		A megadott mennyiség magában foglalja az ételkészítéshez felhasznált cukor mennyiségét is.
24.	ITALOK			
25.	Tea	114 g	30 g kávé helyettesíthet 15 g teafüvet.	
26.	Ivóvíz	28 l		
27.	Gyümölcslé	3 dl		

Számított napi energia- és tápanyagértékek:

Energia: 4704 kcal

Fehérje: 201 g (17%)

Zsír: 128 g (25%)

Szénhidrát: 678 g (58%)

Só: 13,2 g

Cukor: 8 E%

Tej Ca: 842 mg

VI. Az Alkotmánybíróság határozatai, teljes ülési állásfoglalásai és végzései

Az Alkotmánybíróság 31/2015. (XI. 18.) AB határozata a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 216. §-ával kapcsolatos mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség megállapításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése jogszabály Alaptörvénnyel való összhangjának utólagos vizsgálata tárgyában – *dr. Balsai István, dr. Dienes-Oehm Egon, dr. Salamon László, dr. Sulyok Tamás és dr. Varga Zs. András* alkotmánybírók különvéleményével – meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

1. Az Alkotmánybíróság – hivatalból eljárva – megállapítja, hogy az Országgyűlés mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet idézett elő azáltal, hogy a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 216. §-ában nem szabályozta az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből fakadó jogbiztonság követelményének megfelelően a cselekmény elkövetési magatartását.
Ezért az Alkotmánybíróság felhívja az Országgyűlést, hogy jogalkotói feladatának 2016. június hó 15. napjáig tegyen eleget.
2. Az Alkotmánybíróság a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 216. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése alapján elutasítja.
3. Az Alkotmánybíróság az indítványt az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet 40/A. §-a vonatkozásában visszautasítja.
4. Az Alkotmánybíróság az eljárást a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 6. §-át érintően megszünteti.

Az Alkotmánybíróság elrendeli e határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. Az állampolgári jogok országgyűlési biztosa indítványában azt kérte, hogy az Alkotmánybíróság – jogszabály alkotmányellenessége utólagos vizsgálatára irányuló eljárás keretében – vizsgálja meg a gyülekezési jogról szóló 1989. évi II. tv. (a továbbiakban: Gytv.) 6. §-ának és az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: régi Szabs. rend.) 40/A. §-ának az Alkotmánnyal való összhangját. A Gytv. 6. §-át érintően az indítvány arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság állapítson meg alkotmányos követelményt, és abban adjon a jogalkalmazókra nézve kötelező értelmezést arra vonatkozóan, hogy a Gytv. 6. §-ában foglalt bejelentési határidő be nem tartása önmagában megalapozhatja-e a gyülekezési jog gyakorlására vonatkozó bejelentés érdemi vizsgálat nélküli elutasítását, illetőleg a be nem jelentett – de békés jellegű – rendezvény feloszlását. A régi Szabs. rend. 40/A. §-át érintően az indítványozó azt kérte, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a törvényhely alkotmányellenességét, mivel az nem felel meg a jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelményének és ellentétes az alkotmányos büntetőjog elveivel is.
- [2] 1.1. Az indítvány előterjesztését megelőzően az országgyűlési biztos önálló alapjogi projekt keretében vizsgálta a békés gyülekezéshez való jog gyakorlásának egyes aspektusait. Ezen vizsgálat keretében tárt fel visszásságokat a rendőrség gyakorlatában azzal összefüggésben, hogy mikor tekinthető a Gytv. 6. §-ában rögzített „legalább” három napos bejelentési határidő megtartottnak. A BRFK gyakorlatában ugyanis az a módszer körvonalazódott, hogy a felkészülési időre – annak megtartására vagy elmulasztására – hivatkozva egyes késve bejelentett

rendezvényeket a rendőrség tudomásul vett, míg más bejelentéseket érdemi vizsgálat nélkül elutasított. Ezen döntések alapjául az objektív időbeli korlát mellett szubjektív szempontok is szolgáltak. Ez a gyakorlat az országgyűlési biztos álláspontja szerint magában hordozza az önkényes eljárás lehetőségét, és ellentétes a gyülekezési jog gyakorlásával összefüggésben a diszkrimináció tilalmával. Az országgyűlési biztos álláspontja szerint az alkotmányellenes helyzet a szabályozás hiányosságaira vezethető vissza.

- [3] 1.2. Azonos alapjogi projekt keretében értékelt az országgyűlési biztos a rendőrség gyülekezésekkel kapcsolatos gyakorlatának az Alkotmány követelményeivel való összhangját is. Ennek során arra a következtetésre jutott, hogy a régi Szabs. rend. 40/A. §-ában foglalt tényállás több alkotmányossági aggályt is felvet. Ezek közül a legsúlyosabbnak azt tartotta, hogy a jogalkotó a tényállás megfogalmazásának általánosságával túlzottan széles körben határozta meg a büntethetőség feltételrendszerét. Az utalt tényállás az indítványozó álláspontja szerint nem felel meg a normavilágosság és az egyértelműség követelményének, így kiszámíthatatlan helyzetet teremt a norma címzettjei számára. Ez a jogalkotói megoldás az országgyűlési biztos álláspontja szerint ellentétes a jogbiztonsággal.
- [4] Nem tartja továbbá összeegyeztethetőnek az országgyűlési biztos a támadott rendelkezést az alkotmányos büntetőjog követelményrendszerével sem. Álláspontja szerint az ún. kriminális jellegű szabálysértéseknél, amilyen a jelen tényállás is, érvényesülnie kell az alkotmányos büntetőjog jogállamiságból fakadó azon tartalmi követelményének, amely szerint valamely magatartás büntetendővé nyilvánításának szükségességét szigorú mércével kell mérni, az alapjogokat szükségszerűen korlátozó büntetőjogi eszközrendszert csak a feltétlenül szükséges esetekben és arányos mértékben lehet alkotmányos módon igénybe venni.
- [5] Az indítványozó gyakorlati tapasztalatai a fent kifejtett aggályokat igazolják. Példaként említi, hogy a gyülekezési jog hatálya alá tartozó rendezvények rendőri biztosítása során jellemzően megvalósultnak tekintik a rendőrök a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenséget, ha a rendezvény résztvevői nem hagyják el kellő gyorsasággal a rendőri felszólítást követően a helyszínt, függetlenül attól, hogy az intézkedésnek nem próbálnak ellenállni (pl.: nem hallották a felszólítást, vagy kérdést intéznek az eljáró rendőrhöz). Az indítványozó szerint az ilyen magatartás semmiképpen sem lenne az adott tényállás keretei között értelmezhető, a jogszabályhely túlzottan elvont megfogalmazása azonban erre lehetőséget teremt, így az önkényes jogértelmezés veszélyével is jár.
- [6] Ellentétesnek tartja az országgyűlési biztos a régi Szabs. rend. 40/A. §-át a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény (a továbbiakban: Jat.) 18. § (3) bekezdésével is, amely azt a garanciális tételt rögzíti, hogy az azonos vagy hasonló életviszonyokat általában ugyanabban a jogszabályban, illetőleg azonos vagy hasonló módon kell szabályozni, a szabályozás nem lehet indokolatlanul párhuzamos vagy többszintű. Ezen megállapításával összefüggésben az indítványozó utal a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (a továbbiakban: régi Szabs. tv.) 142. §-ában rögzített rendzavarás tényállására. Álláspontja szerint a két jogszabályhely szövegének összevetésével megállapítható, hogy „a jogszerű rendőri intézkedésnek való ellenszegülés a rendzavarás speciális, kiszélesített alakzata”. Ezért úgy véli, hogy a szabályozás indokolatlanul többszintű, ennél fogva ellentétes a jogbiztonság követelményével.
- [7] 2. Az alapvető jogok biztosa az Alkotmánybíróság felhívására úgy nyilatkozott, hogy mivel a Gytv. 6. §-ával összefüggésben az Alkotmánybíróság – jelen indítvány érkezése és szignálása közötti időszakban – elfogadta a 75/2008. (V. 29.) AB határozatot, eredeti indítványát csak az utalt döntéssel nem érintett részében kívánja fenntartani.
- [8] 3. Az alapvető jogok biztosa az Alkotmánybíróság végzésére hivatkozva 2012. február 16-án előterjesztett kérelmében megerősítette a korábbi levelében foglaltakat arról, hogy indítványát a Gytv. 6. §-ával összefüggő részében – okafogyottság miatt – nem kívánja fenntartani, tekintettel az Alkotmánybíróság 75/2008. (V. 29.) AB határozatára. Fenntartotta ugyanakkor a régi Szabs. rend. 40/A. §-ának megsemmisítésére vonatkozó kérelmét, amivel összefüggésben megjelölte a sérülni vélt alaptörvényi rendelkezést, vagyis az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését.
- [9] Kérelmében az országgyűlési biztos az indítványát kiegészítette, mivel az Országgyűlés elfogadta az új szabálysértési törvényt (a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény, a továbbiakban: Szabs. tv.) azzal, hogy 2012. április 15-én lép hatályba. Utalt rá, hogy ezzel megegyező időpontban hatályát veszti a régi Szabs. rend. egésze, így az indítványban támadott 40/A. § is. Tekintettel azonban arra, hogy a Szabs. tv. 216. §-a tartalmazza a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülés tényállását, és a régi, valamint az új rendelkezés tartalma azonos, kérte, hogy az Alkotmánybíróság vizsgálatát az új szabály kapcsán is folytassa le, és semmisítse meg a Szabs. tv. 216. §-át az Alaptörvény B) cikk

(1) bekezdésébe ütköző jellege miatt. Az Abtv. 61. § (2) bekezdésére hivatkozással kezdeményezte továbbá, hogy az Alkotmánybíróság a döntés meghozataláig függessze fel a Szabs. tv. 216. §-ának a hatálybalépését.

II.

[10] Az Alkotmánybíróság eljárása során a következő jogszabályi rendelkezéseket vette figyelembe:

[11] 1. Az Alaptörvény érintett rendelkezései:

„B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

[12] 2. A Szabs. tv. indítvánnyal érintett rendelkezései:

„170. Jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség

216. § (1) Aki a rendvédelmi szerv vagy a vámszerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, szabálysértést követ el.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a rendőrség hatáskörébe tartozik.”

III.

[13] Az indítvány nem megalapozott.

[14] 1. Az indítvány utólagos normakontroll kérelmet tartalmaz, amivel összefüggésben az Alkotmánybíróság rámutat, hogy hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 24. § (1) és (2) bekezdése alapozza meg, mivel az alapvető jogok biztosának határozott kérelmet tartalmazó indítványa szerint a jogszabály alaptörvény-ellenes.

[15] 1.1. Az Alkotmánybíróság eljárása során megállapította, hogy a régi Szabs. rend. 40/A. §-a a Szabs. tv. hatálybalépésével 2012. április 15-étől hatályát veszítette.

[16] Az Abtv. 41. § (3) bekezdése értelmében „[a]z Alkotmánybíróság hatályon kívül helyezett jogszabály alaptörvény-ellenességét akkor állapíthatja meg, ha a jogszabályt konkrét esetben még alkalmazni kellene”.

[17] Az Abtv. 64. § e) pontja alapján továbbá az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálat nélkül visszautasítja az indítványt, ha a vizsgált jogszabály hatályvesztését állapítja meg. Az Abtv. e rendelkezése alól csak a bírói kezdeményezés és az alkotmányjogi panasz alapján indult eljárás jelent kivételt.

[18] Tekintettel arra, hogy jelen indítvány absztrakt normakontrollra irányul, az Alkotmánybíróság az indítványnak azokat a részeit, amelyek a hatályukat veszített jogszabályi rendelkezés felülvizsgálatát kezdeményezték, visszautasította.

[19] 1.2. Az alapvető jogok biztosá az indítvány előterjesztését követően – az Alkotmánybíróság felhívására – úgy nyilatkozott, hogy mivel a Gytv. 6. §-ával összefüggésben az Alkotmánybíróság elfogadta a 75/2008. (V. 29.) AB határozatot, eredeti indítványát csak az utalt döntéssel nem érintett részében kívánja fenntartani, azt a Gytv. utalt rendelkezése vonatkozásában visszavonja.

[20] Az indítvány kivizsgálására irányuló eljárást az Alkotmánybíróság az indítványozó nyilatkozatára figyelemmel a Gytv. 6. §-át érintően Ügyrendjének 67. § (1) bekezdése, valamint (2) bekezdésének e) pontja alapján eljárva megszüntette.

[21] A fentiek alapján jelen eljárásban az Alkotmánybíróság csak a Szabs. tv. 216. §-ának Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálta.

[22] 2. Az Alkotmánybíróság először az indítvány tartalmával összefüggő hazai jogi szabályozást és annak elméleti hátterét tekintette át.

[23] 2.1. A Szabs. tv. támadott 216. §-a 2012. április 15-én lépett hatályba, szövegét a jogalkotó az azóta eltelt időben nem módosította.

[24] A jogszabályhelyhez fűzött indokolás mindössze annyit rögzít, hogy az új jogszabály a régi Szabs. tv. és a régi Szabs. rend. szabálysértési tényállásait veszi alapul, a jelen ügy alapjául szolgáló tényállás kapcsán azonban nem tartalmaz egyediesített megállapítást.

[25] A régi Szabs. rend. 40/A. §-át és az azt megelőző alcímét a 32/2007. (III. 6.) Korm. rendelet 3. §-a iktatta be, a rendelkezések 2007. március 11-én hatályba léptek.

- [26] A Szabs. tv. 216. §-ának szövege a régi Szabs. rend. 40/A. §-ának a szövegétől annyiban különbözik, hogy a Szabs. tv. a rendvédelmi szerv hivatásos állományú tagjai mellett a vámszerv hivatásos állományú tagjaira is alkalmazhatóvá teszi a tényállás alkalmazását.
- [27] A Szabs. tv.-hez fűzött indokolás utaló megállapítása, valamit a régi és az új tényállás szövegének minimális eltérése okán az Alkotmánybíróság a Szabs. tv. 216. §-ának vizsgálatakor figyelembe vette a régi Szabs. rend. 40/A. §-ához kapcsolódó értelmezéseket és joggyakorlatot is.
- [28] 2.2. A tényállás tömör megfogalmazása ellenére rendkívül összetett tartalommal bír. Értelmezéséhez és alkalmazásához számos egyéb jogszabály rendelkezéseinek az ismerete szükséges. Ezek között említhető például:
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.),
 - a tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Ttv.),
 - a büntetés-végrehajtási szervezetről szóló 1995. évi CVII. törvény (a továbbiakban: Bvt.),
 - a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: NAV.tv.),
 - a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény (a továbbiakban: Kat.tv.).
- [29] A passzív alanyi oldal egyrészről a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Jogáll.tv.) segítségével határozható meg. Ezen jogszabály 1. § (5) bekezdése értelmében a rendvédelmi szervek körébe tartozik a rendőrség, a büntetés-végrehajtási szervezet, a hivatásos katasztrófavédelmi szerv és a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok. Másrészről ugyanakkor a passzív alanyi kör behatárolásához szükséges ismerni a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény 3. §-át és 4. §-át a vámszervek meghatározásáról.
- [30] Azt, hogy mi minősül a rendvédelmi szerv vagy a vámszerv hivatásos állományú tagja intézkedésének, a fent utalt jogszabályok rendelkezései eltérően határozzák meg. Ennek megfelelően eltérések tapasztalhatók a tényállás szempontjából releváns intézkedések típusai és fajtái között is.
- [31] Az intézkedéssel szembeni engedelmességet a kapcsolódó jogszabályok közül csupán kettő: az Rtv. és a NAV.tv. írja elő.
- [32] Az intézkedéssel szembeni engedetlenség a szakirodalmi álláspontok értelmében számos magatartásban testesülhet meg. Megvalósítható passzív engedetlenséggel, vagyis mulasztással (pl.: az intézkedés alá vont nem tesz eleget a felszólításnak, nem távozik a helyszínről, nem ad választ stb.), illetőleg aktív ellenszegüléssel is (pl.: az intézkedés alá vont a tilalom ellenére folytatja a tilalom alá eső megkezdett tevékenységet, így mondjuk elhúzza a kordont, vagy ahelyett, hogy a neki címzett felszólításnak egyszerűen engedelmességgel, kérdést fogalmaz meg az intézkedő felé stb.). Ez utóbbi magatartások, vagyis az aktív engedetlenség kapcsán azonban követelmény, hogy az nem valósíthat meg a rendőr személye elleni támadást, mert ebben az esetben fennáll a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 310. § szerinti hivatalos személy elleni erőszak bűncselekmény gyanúja megállapításának a lehetősége.
- [33] További kritérium, hogy a jogszabály csak a jogszerű, vagyis a törvényi előírásoknak megfelelő intézkedés végrehajtóját részesíti védelemben. A tényálláshoz fűzött magyarázatok ezt azzal egészítik ki, hogy a jogszerűségi követelménynek nem feltétele az, hogy az intézkedés minden elemében kielégítse az anyagi és az eljárási jogi rendelkezéseket, az előírások kisebb megsértése a védelmet nem szünteti meg.
- [34] A tényállás megkívánja továbbá a szabálysértés elkövetője oldalán a felróhatóságot. Ez azt a további követelményt állítja fel, hogy az intézkedő személy az engedelmességre való felszólítást világosan, érthetően, egyértelműen közölje, továbbá a felszólítást az intézkedés alá vont személy felfogja, megértse. Nem róható ugyanis senkinek a terhére az engedetlenség, amely olyan felhíváson alapul, amit nem hallott, nem értett vagy nem értett meg.
- [35] 2.3. A vizsgált szabálysértési tényállás alkalmazásának a gyakorlata jól körvonalazható a rendőrség fellépésével összefüggő panaszmechanizmusok segítségével. A Szabs. tv. 216. § (2) bekezdése értelmében ugyanis az (1) bekezdés szerinti szabálysértés miatt az eljárás a rendőrség hatáskörébe tartozik.
- [36] 2.3.1. Az alapvető jogok biztosja – aki egyúttal jelen beadvány indítványozója – számos olyan jelentésében rögzítette a támadott szabálysértési tényállással kapcsolatos álláspontját (lásd pl.: az alapvető jogok biztosának jelentését az AJB 730/2012. számú ügyben, az alapvető jogok biztosának jelentését az AJB-5662/2012. számú ügyben, az állampolgári jogok országgyűlési biztosának jelentését az OBH 2452/2008. számú ügyben, az állampolgári jogok országgyűlési biztosának jelentését az AJB 4721/2009. számú ügyben), amelyekben a rendőrség fellépésének jogszerűségét érintően folytatott vizsgálatot. Következésképpen fenntartotta azon véleményét, hogy „a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenállás szabálysértési tényállása is több alkotmányos aggályt vet fel. Ezeket az »absztrakt« aggályokat pedig a jogalkalmazói gyakorlat nem cáfolja, hanem messzemenően igazolja, erősíti. [...] Mind a Kr.

(értsd: régi Szabs. rend.) 40/A. §-a, mind pedig az azt tartalmában megismétlő új Sztv. (értsd: Szabs. tv.) 216. §-a álláspontom szerint sérti a jogállamiság elvét, a belőle levezethető jogbiztonság követelményét, amely magában foglalja a normavilágosság követelményét, továbbá megköveteli a jogi szabályozás egyértelműségét. A rendőrségi intézkedésekkel összefüggő ombudsmani gyakorlat során számomra egyértelművé vált, hogy a szóban forgó, általános szankcionálási lehetőséget adó rendelkezésen önkényes jogértelmezés alapulhat.” (az alapvető jogok biztosának jelentése az AJB 730/2012. számú ügyben)

- [37] 2.3.2. A rendőri intézkedések jogszerűségének felülvizsgálatára létrehozott szervezet, a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) is több állásfoglalásában számol be arról, hogy az eljárásában vizsgált rendőri intézkedés alapja vagy következménye a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértési tényállás megvalósulása volt [lásd pl.: 30/2008. (VII. 9.) számú állásfoglalás, 192/2009. (VI. 24.) számú állásfoglalás, 283/2013. (X. 9.) számú állásfoglalás, 189/2014. (IX. 18.) számú állásfoglalás]. Az elkövetési magatartást érintően a Panasztestület több állásfoglalásában kifejtette, hogy a tényállás megvalósulásához „egyrészt szükséges egy rendőri intézkedés, amely nem nyilvánvalóan jogszerűtlen, másrészt az, hogy ezzel az intézkedéssel szemben valaki ellenszegülést tanúsítson. Utóbbi tényállási elem (az ellenszegülés) megállapításához pedig a Panasztestület álláspontja szerint vagy aktív, tevőleges, az intézkedés céljának ellenszegülő – de a rendőr személyét fizikailag nem támadó – magatartás szükséges, vagy egy intézkedés végrehajtását gátló passzív magatartás, szándékos nem cselekvés.” [189/2014. (IX. 18.) számú állásfoglalás]
- [38] 2.4. Az Alkotmánybíróság eljárása során megvizsgálta a támadott szabálysértési tényállással összefüggő jogszabályi környezetet.
- [39] A Szabs. tv.-ben kapcsolódó tényállások: a 169. § szerinti rendzavarás és a 170. § szerinti garázdaság. Mindkét tényállás a közrend, a köznyugalom elleni magatartást feltételez. A rendzavarás szabálysértése a 169. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a hatóság vagy az eljáró hivatalos személy intézkedésével szemben tanúsított engedetlenség esetén is megvalósulhat, megállapításának azonban csak akkor van helye, ha az engedetlenséget ugyanazon vagy más személy magatartásával egyidejűleg megvalósuló további rendzavaró vagy garázda cselekmény kapcsán tanúsítják. A (2) bekezdés b) pontja szerint rendzavarást valósít meg az is, aki a rendőrség biztonságra vonatkozó felhívásának, rendelkezésének nyilvános rendezvényen nem tesz eleget. Látható, hogy a Szabs. tv.-ben szereplő kapcsolódó tényállások és a vizsgált jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség alkalmazási körében lehetnek átfedések, azonban a kapcsolódó tényállások nem alternatívái a támadott szabálysértésnek.
- [40] A Btk. értelmező rendelkezése alapján a támadott szabálysértési tényállás szerinti rendvédelmi szervek és vámszervek tagjai hivatalos személynek minősülnek. A törvénykönyvben önálló fejezetben kaptak helyet a hivatalos személy elleni bűncselekmények, amelyek a hivatalos személy elleni erőszak, a közfeladatot ellátó személy elleni erőszak, a hivatalos személy vagy közfeladatot ellátó személy támogatója elleni erőszak és a nemzetközileg védett személy elleni erőszak.
- [41] A hivatalos személy elleni erőszak (Btk. 310. §) bűncselekmény olyan módon valósulhat meg, ha a hivatalos személyt akadályozzák, intézkedésre kényszerítik, vagy őt eljárása alatt, illetőleg emiatt bántalmazzák. Akadályozásnak az olyan magatartást minősül, amely gátolja, nehezíti, késlelteti a hivatalos személy jogszerű eljárásának a végrehajtását. Intézkedésre kényszerítésről abban az esetben lehet szó, ha az erőszak, vagy fenyegetés alkalmas arra, hogy a hivatalos személyt olyan tevékenység kifejtésére készítse, amelyre egyébként is jogosult volna. Megvalósítja továbbá a bűncselekményt az is, aki a hivatalos személyt eljárása alatt, illetve emiatt bántalmazza. Bántalmazás alatt a sértett testét érintő erőszakos magatartást értjük. A hivatalos személy elleni erőszak bűncselekménye csak erőszak vagy fenyegetés mint elkövetési mód alkalmazása esetén tényállásszerű. Az erőszaknak vagy a fenyegetésnek személy ellen kell irányulnia.
- [42] Említést érdemel a Btk. különös részi tényállásai közül a rendbontás (Btk. 340. §) és a garázdaság (Btk. 339. §) is, amelyek a köznyugalom megzavarására irányuló, ugyancsak erőszakos cselekmények. Ezekhez képest ugyanakkor a hivatalos személy elleni erőszak speciális bűncselekmény, mivel utóbbi meghatározott alanyi kör sérelmére valósítható meg.
- [43] A támadott szabálysértési tényálláshoz a büntetőjogi tényállások közül a hivatalos személy elleni erőszak olyan módon kapcsolódik, hogy ha a rendvédelmi szerv vagy vámszerv tagja elleni magatartás személy ellen irányuló erőszakot vagy fenyegetést valósít meg, a büntetőjogi tényállás alkalmazásának van helye, míg ha az engedetlenség mértéke ezt a szintet nem éri el, a szabálysértési minősítés alkalmazható.
- [44] Említhető továbbá a hatósági eljárás megzavarása (Btk. 279. §) büntetőjogi tényállás, amelynek célja annak biztosítása, hogy az eljárásban részt vevő hatóságok az eljárást zavartalanul le tudják folytatni. A Btk. nem határozza meg a hatóság fogalmát, a 459. § 9. pontja mindössze azt rögzíti, hogy hatóságnak kell tekinteni a bíróságot és az ügyészt is. A megzavaró magatartás vagy kihívóan közösségellenes, de nem erőszakos, vagy erőszakos

cselekmény lehet, de mindenképpen olyan súlyú, amellyel szemben nem elegendő az egyébként igénybe vehető eljárásjogi szankciók alkalmazása. Az eljárás megzavarása és megakadályozása egyaránt az eljárás folytatásának átmeneti megakasztását jelenti. Ez a büntetőjogi tényállás a támadott szabálysértési tényállástól elsődlegesen abban különbözik, hogy csak valamely hatóság által megindított eljárás ideje alatt követhető el, mindenképpen az adott eljárás folytatásának az időleges megakadályozását eredményezi, továbbá az elkövetési magatartás tekintetében a megvalósulás feltétele a kihívó közösségellenesség vagy az erőszakos cselekedet.

- [45] 3. Az indítványozó alkotmányossági kifogásait az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére alapította. Álláspontja szerint a Szabs. tv. 216. §-a ellentétes az utalt alaptörvényi rendelkezésben rögzített jogállamiság elvével, valamint a jogbiztonság abból fakadó követelményeivel, közülük is különösen a normatartalommal szemben támasztott elvárásokkal.
- [46] Az indítványban támadott törvényi rendelkezések vizsgálatánál az Alkotmánybíróság az Alaptörvény negyedik módosítása (2013. március 25.), valamint a 13/2013. (VI. 7.) AB határozatában a korábbi alkotmánybírói határozatokban foglaltak felhasználhatóságát illetően rögzített szempontok figyelembevételével járt el. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény jogbiztonságra vonatkozó B) cikk (1) bekezdésének és az Alkotmány 2. § (1) bekezdésének tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális megfelelése, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele alapján arra jutott, hogy a jogbiztonság követelményével kapcsolatos korábbi megállapításai alkalmazhatóságának a konkrét ügyben nincs akadálya.
- [47] 3.1. Azt, hogy a szabálysértési felelősségre vonás erős szálakkal kötődik a büntető igazságszolgáltatáshoz, és „[a] szabálysértési felelősség – legyenek bár az elkövetett jogsértések igazgatásellenesek vagy kriminális jellegűek – alapvetően »bűnfelelősség«, azaz természetes személy múltban elkövetett jogsértésére válaszol, s a felróhatóság alapján meghatározott – represszív jellegű – joghátrányt helyez kilátásba”, elsőként a 63/1997. (XII. 12.) AB határozatban rögzítette az Alkotmánybíróság. (ABH 1997, 365, 371.) Ezt a gondolatmenetet a 176/2011. (XII. 29.) AB határozatban vitte tovább azzal, hogy a szabálysértési jogban a jogellenes cselekmények két fajtája különböztethető meg: az ún. közigazgatás-ellenes cselekmények és a kriminális cselekmények. „Akár közigazgatás-ellenes, akár kriminális cselekményről van szó, a szabálysértés a büntető anyagi jog talaján áll, s a felelősségi szabályok terén a büntetőeljárás egyes elemeiből építkezik.” (ABH 2011, 622, 625.) Ezt követően átfogó elemzését végezte el a 2012. áprilisában hatályba lépett szabálysértési szabályozásnak az Alkotmánybíróság a 38/2012. (XI. 14.) AB határozatban (a továbbiakban: Abh.). Rámutatott, hogy „[a] Szabs. tv. alapvetően változtatta meg a szabálysértés intézményének funkcióját, helyét a jogrendszerben.” (ABH 2012, 185, 194.) A Szabs. tv. az Abh. szerint kizárólag a „kriminális cselekmények” elleni fellépés eszközeként szabályozza a szabálysértést. A törvény preambuluma „[a] társadalmi együttélés általánosan elfogadott szabályait sértő vagy veszélyeztető, a bűncselekményként történő büntetni rendeléshez szükséges kockázatokkal és veszélyességgel azonban nem rendelkező kriminális cselekmények elleni hatékony fellépés” biztosításában határozza meg a törvényi szabályozás célját. Az Alkotmánybíróság kiemelte, hogy „[a] Szabs.tv. mind felelősségi dogmatikájában, mind az eljárás szabályozásában büntetőjogi és büntető eljárásjogi megoldásokat alkalmaz. (Pl. A Szabs. tv. 29. §-a kimondja, hogy a szándékosság és a gondatlanság, a kísérlet, a felbujtó, a bűnsegéd, a hozzátartozó, a csoportos elkövetés, a nagy nyilvánosság fogalmára, valamint a büntetethőséget kizáró okokra a Büntető Törvénykönyvről szóló törvény által meghatározottakat a szabálysértésekre is alkalmazni kell. De ebbe a körbe tartozónak lehet tekinteni a halmazati büntetésre, az ismételt elkövetésre vonatkozó szabályozást, vagy a szabálysértési nyilvántartás szabályait is.)” Azáltal pedig, hogy a szabálysértéseket kriminális cselekményként értékeli, a Szabs. tv. az új szabályozást a „bagatell” büntetőjog irányába mozdította el. [38/2012. (XI. 14.) AB határozat, ABH 2012, 185, 194–196.]
- [48] A szabálysértési jog jogrendszerben elfoglalt helyének meghatározása azért különös jelentőségű, mert irányt mutat az Alkotmánybíróság számára arra vonatkozóan, hogy valamely szabálysértési rendelkezés alkotmányossági vizsgálata során mennyiben alkalmazandók az alkotmányos büntetőjogból, azaz a büntetőjog alaptörvényi garanciáiból származó követelmények. A szabálysértési jog és a büntetőjog szoros összefüggésére, továbbá a szabálysértések és a szabálysértési eljárás kriminális jellegére tekintettel a szabálysértési kódex egyes rendelkezéseinek felülvizsgálata során az Alkotmánybíróság alkalmazza a büntetőjog Alaptörvényben rögzített garanciáiból fakadó követelményeket.
- [49] 3.2. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből fakadó normavilágosság követelménye a büntetőjogi – mint eleve alapjog-korlátozó – normák tekintetében különösen fontos.
- [50] A büntetőjogi tárgyú normák tartalmával szembeni alkotmányos követelményekre vonatkozó alkotmánybírói gyakorlat értelmében a büntető jogszabály alkotmányosságának megítélése során vizsgálni kell, hogy a Btk. konkrét rendelkezése mértéktartó és megfelelő választ ad-e a veszélyesnek, nemkívánatosnak ítélt jelenségre,

azaz az alkotmányos alapjogok korlátozása esetén irányadó követelménynek megfelelően a cél eléréséhez a lehetséges legszűkebb körre szorítkozik-e. A büntetőjog alaptörvényi garanciáiból származó követelmények szerint a büntetőjogi szankció kilátásba helyezésével tilalmazott magatartást leíró diszpozíciónak határozottnak, körülhatároltnak, világosan megfogalmazottnak kell lennie. Alkotmányossági követelmény a védett jogtárgyra és az elkövetési magatartásra vonatkozó törvényhozói akarat világos kifejezésre juttatása. Egyértelmű üzenetet kell tartalmaznia, hogy az egyén mikor követ el büntetőjogilag szankcionált jogsértést. Ugyanakkor korlátoznia kell az önkényes jogértelmezés lehetőségét a jogalkalmazók részéről. {Az alkotmánybírói gyakorlatból ld. ehhez: 30/1992. (V. 26.) AB határozat, ABH 1992, 167, 176.; 12/1999. (V. 21.) AB határozat, ABH 1999, 106, 110–111.; 95/2008. (VII. 3.) AB határozat, ABH 2008, 782, 786.; 4/2013. (II. 21.) AB határozat, Indokolás [59]}

- [51] A normatartalom értelmezése szempontjából sajátos megítélést igénylő kerettényállások kapcsán az Alkotmánybíróság elvi érveléssel szögezte le, hogy a büntetőjogi normák esetében a kerettényállásos kodifikációs technika alkalmazása, vagyis az, hogy a büntetni rendelt magatartás egy-egy elemének tartalmát nem maga a büntető törvény, hanem más jogág törvényei, vagy alacsonyabb szintű jogszabályai határozzák meg, „önmagában és általánosságban” nem ellentétes a jogbiztonság követelményével. „A keretdiszpozíció bizonyos esetekben elkerülhetetlen megoldás. Lehet kívánatos cél, de semmiképpen nem lehet minden bűncselekmény esetén alkotmányosan előírt követelmény, hogy a Különös Részben szereplő bűncselekményi diszpozíció minden elemét maga a büntető törvény határozza meg.” A jogbiztonság elvéből fakadó követelmény ugyanakkor, hogy „a büntetőjog által védett jogtárgy és a szankcionált magatartás a jogalkalmazó számára határozottnak, világosan, és körülhatároltan kiderüljön”. [1026/B/2000. AB határozat, ABH 2003, 1296, 1299.]
- [52] 4. A fentiek alapján a jelen ügyben az Alkotmánybíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértési tényállása eleget tesz-e a normatartalommal szemben az Alaptörvényből fakadóan fennálló követelményeknek, egyúttal megfelel-e a büntetőjog alaptörvényi korlátainak, azaz a tényállás határozottnak, körülhatároltnak és világosan jelöli-e ki a büntetendő magatartások körét. Ennek során szem előtt tartotta azon korábbi megállapítását, amely szerint a jogbiztonság szempontjából aggályos határozatlanság az önkényes jogértelmezés és jogalkalmazás lehetőségében jelentkezik. {4/2013. (II. 21.) AB határozat, Indokolás [63]}
- [53] 4.1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a támadott szabálysértési tényállás védett jogi tárgy a közigazgatás, közelebbről a rendészeti igazgatás rendje és a jogszerű intézkedések végrehajtásához fűződő érdek. Mivel a rendészeti igazgatás működése és működtetése a közrend és a közbiztonság fenntartása szempontjából kiemelkedő jelentőséggel bír, az adott jogtárgy védelme érdekében a szabálysértési jog eszközeinek alkalmazását az Alkotmánybíróság legitim célnak tekinti. Így alkotmányosan elfogadható, ha a jogalkotó szabálysértési szankcióval sújtja azon magatartásokat tanúsítókat, akik a rendészeti igazgatásban részt vevő szervek tagjainak eljárását, feladataik végrehajtását akadályozzák vagy ellehetlenítik. A szankció kilátásba helyezésével tilalmazott magatartást leíró diszpozíciónak ugyanakkor határozottnak, körülhatároltnak és világosan megfogalmazottnak kell lennie. Alkotmányossági követelmény a védett jogtárgy meghatározásán túl az elkövetési magatartásra vonatkozó törvényhozói akarat világos kifejezésre juttatása, továbbá az önkényes jogértelmezés lehetőségének korlátozása a jogalkalmazó oldalán.
- [54] A védett jogtárgy a vitatott szabálysértési tényállás adott jogszabályon belüli elhelyezése, valamint elnevezése alapján a rendészeti igazgatás rendje, azon belül a jogszerű intézkedések végrehajtásához fűződő érdek. A szabálysértési tényállás ezen jogi tárgyak védelme érdekében alkalmazható.
- [55] A szabályértés elkövetési magatartását érintően az Alkotmánybíróság az alábbi megállapításokat teszi.
- [56] A támadott rendelkezés szerint a szabálysértés engedetlenség tanúsításával, „nem engedelmességgel” valósítható meg. Az engedetlenség fogalmát a Szabs. tv. sem a támadott tényállással összefüggésben, sem általánosan nem határozza meg, annak értelmezéséhez a jogalkotó az adott jogszabály keretei között semmiféle támpontot nem nyújt. Az Alkotmánybíróság ezért megvizsgálta, hogy az adott kifejezés milyen magatartásokat ölelhet fel.
- [57] A hatályos magyar joganyagban a Szabs. tv.-en kívül mindössze egyetlen törvény, a Btk. tartalmazza az engedetlenség kifejezést. A Btk.-ban kizárólag a katonai bűncselekmények között, a parancs iránti engedetlenség (Btk. 444. §) és az előljáró vagy szolgálati közeg elleni erőszak (Btk. 445. §) tényállásokban szerepel az engedetlenség tényállási elemként. Habár értelmező rendelkezést a Btk. sem tartalmaz, a jogszabály indokolása, valamint a katonai szolgálati viszonyok hierarchikus rendje és részletes szabályozása megfelelő iránymutatásul szolgál ezen tényállások esetében az elkövetési magatartás értelmezéséhez. Az említett két törvényen kívül a kifejezés csak oktatási tárgyú kormányrendeletekben és az oktatási miniszter rendeleteiben olvasható, ami a szabálysértési jogi értelmezés kapcsán nyilvánvalóan nem bír relevanciával.

- [58] Az intézkedéssel szembeni engedetlenség a fentebb bemutatott jogalkalmazói gyakorlat értelmében számos magatartásban tetten ölthet. Megvalósítható passzív engedetlenséggel, vagyis mulasztással (pl.: az intézkedés alá vont nem tesz eleget felszólításnak, nem távozik a helyszínről, feltett kérdésre nem ad választ stb.), illetőleg aktív ellenszegüléssel is (pl.: az intézkedés alá vont a tilalom ellenére folytatja a tilalom alá eső megkezdett tevékenységet, így mondjuk elhúzza a kordont, vagy ahelyett, hogy a neki címzett felszólításnak engedelmessé, kérdést fogalmaz meg az intézkedő felé stb.). Az aktív engedetlenség korlátja, hogy nem valósíthat meg a rendőr személye elleni támadást, mert ebben az esetben fennáll a lehetősége a hivatalos személy elleni erőszak bűncselekmény gyanúja megállapításának.
- [59] Az engedetlenség kifejezés értelmezése vizsgálható a Panasztestület gyakorlatában. A Panasztestület adatszolgáltatása értelmében a vizsgált ügyek többségében a szabálysértési tényállás alkalmazása valamely rendőri intézkedést akadályozó magatartás szankcionálására irányult, tehát az engedetlenség a rendőri intézkedés végrehajtásának – többnyire időleges – megakasztásában nyilvánult meg [lásd például: 49/2013. (II. 6.) számú állásfoglalás, 89/2014. (X. 16.) számú állásfoglalás].
- [60] Ugyanakkor olyan esetek is előfordultak, amelyeknél a szabálysértési tényállás alkalmazásával a rendőr helyszíni eljárását zavaró körülményt (például: kiabálás, trágár szavak használata, folyamatos kérdésfeltevés) igyekezett elhárítani. Ez utóbbi esetekben az intézkedés alá vont, illetőleg az intézkedés helyszínén tartózkodó személyek olyan magatartására is gondolni kell, amely megzavarta ugyan a rendőr feladatainak a teljesítését, annak végrehajtását ugyanakkor nem akadályozta meg, nem tette lehetetlenné [lásd például: 117/2013. (IV. 30.) számú állásfoglalás, 353/2013. (XI. 26.) számú állásfoglalás], ezáltal nem akadályozta az intézkedések végrehajtásához és a rendészeti igazgatás rendjének a fenntartásához fűződő érdek érvényesülését sem.
- [61] Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a szankció kilátásba helyezésével tilalmazott magatartást leíró norma tartalmával szemben fennálló alapvető alkotmányossági követelmény a védett jogtárgy és az elkövetési magatartásra vonatkozó jogalkotói akarat világos meghatározásán túl az önkényes, szubjektív jogértelmezés lehetőségének korlátozása a jogalkalmazó oldalán. Az önkényes jogalkalmazás lehetősége vetődik fel, ha a norma a jogalkotó által elért céltól eltérő értelmezésre is lehetőséget teremt.
- [62] Az Alkotmánybíróság szerint nemcsak a túlzottan általánosan (elvontan) megfogalmazott szabályok sértik a jogbiztonság elvét, de az is, ha a jogalkalmazói döntés jogszabályi kereteit a jogalkotó egyáltalán nem, vagy olyan túlzottan tágan határozza meg, hogy a jogalkalmazó szinte teljes egészében saját belátása szerint hozhat döntést. Ez ugyanúgy megnyitja az utat a szubjektív, önkényes jogalkalmazás előtt, mint mikor a jogalkotó a normavilágosságot sértő módon alkotja meg az alkalmazandó norma szövegét. [109/2008. (IX. 26.) AB határozat, ABH 2008, 886, 913].
- [63] Jelen esetben az Alkotmánybíróság azt tapasztalta, hogy az elkövetési magatartás megfogalmazása a védett jogtárgy szerinti jogalkotói célhoz mérten túlzottan tág kereteket biztosít a jogalkalmazás számára azzal, hogy az engedetlen magatartásokat túl széles körben engedni szankcionálni. A rendvédelmi szerv vagy vámszerv intézkedésével összefüggésben tanúsított engedetlen magatartások ugyanis nem feltétlenül, nem minden esetben irányulnak a rendészeti igazgatás rendje, illetőleg a jogszerű intézkedések végrehajtása ellen. Így például a rendvédelmi szerv vagy vámszerv tagja fellépésének szóbeli minősítése, az arról alkotott vagy azzal összefüggő vélemény kinyilvánítása – még ha emelt hangon és nem megfelelő hangnem, stílus használatával történik is – nem szükségszerűen jelenti akadályát az intézkedés végrehajtásának. A jogtárgy védelmi igényének hiányában pedig a tényállás alkalmazása adott magatartással szemben a jogalkotó által elért céltól eltérőnek, vagyis önkényesnek minősül.
- [64] A tényállás hatályos szövege azáltal, hogy az engedetlen magatartásokkal szemben parttalanul helyezi kilátásba szabálysértési szankció alkalmazását, és nem követeli meg a jogalkalmazótól, hogy azok védett jogtárggyal ellentétes jellegét értékelje, teret enged a szubjektív jogalkalmazói értelmezésnek.
- [65] Az Alkotmánybíróság szerint a jogalkalmazó által elért céltól eltérő, önkényes jogalkalmazásra lehetőséget teremtő norma nem áll összhangban az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből fakadóan a normatartalommal szemben fennálló követelményekkel.
- [66] 4.2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Szabs. tv. 216. §-ába foglalt jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértési tényállás megfogalmazása nem tesz eleget az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből levezethető, a szankciót kiszabó norma határozottságára, körülhatároltságára vonatkozó követelménynek. Teret enged ugyanis olyan jogalkalmazói értelmezésnek, amely alapján a tényállás az általa védett jogi tárgy körén kívül eső érdekek védelmére is alkalmazható.
- [67] Az Abtv. 46. § (1) bekezdése felhatalmazza az Alkotmánybíróságot, hogy ha a hatáskörei gyakorlása során folytatott eljárásában a jogalkotó általi mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség fennállását állapítja meg, a mulasztást

- elkövető szervezet – határidő megjelölésével – felhívja feladatának teljesítésére. A törvényhely (2) bekezdésének c) pontja alapján a jogalkotói feladat elmulasztásának minősül, ha a jogi szabályozás Alaptörvényből levezethető lényeges tartalma hiányos.
- [68] Jelen esetben úgy ítélte meg az Alkotmánybíróság, hogy a vizsgált szabálysértési tényállás esetében lehetőség van arra, hogy az Abtv. 46. §-ában biztosított jogköre alapján, a hatályos jog kíméletével járjon el. Az Alkotmánybíróság észlelte ugyanis, hogy a szabályozás alaptörvény-ellenessége abból fakad, hogy a jogalkotó nem kellő körültekintéssel határozta meg a szankcionálandó magatartást. Ezért úgy ítélte meg, hogy az Alaptörvénnyel való összhang helyreállítása nem a vitatott tényállás megsemmisítését, sokkal inkább a hatályos szöveg pontosítását, kiegészítését teszi szükségessé. Ilyen módon biztosíthatóvá válik, hogy a tényállás csak azon elkövetési magatartások szankcionálására legyen alkalmazható, amelyek a rendészeti igazgatás rendjének fenntartását és a jogszerű intézkedések végrehajtását gátolják.
- [69] A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság – hivatalból eljárva – megállapította, hogy az Országgyűlés mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet idézett elő azáltal, hogy a Szabs. tv. 216. §-ában nem szabályozta az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből fakadó jogbiztonság követelményének megfelelően a cselekmény elkövetési magatartását. Ezért az Alkotmánybíróság felhívta az Országgyűlést, hogy jogalkotói feladatának 2016. június hó 15. napjáig tegyen eleget.
- [70] Az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy a jogalkotói mulasztás megállapításával és a jogalkotónak címzett felhívással megteremthető az összhang az Alaptörvény és a Szabs. tv. 216. §-a között. Ezért az Alkotmánybíróság a Szabs. tv. 216. §-a alaptörvény-ellenességének a megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése vonatkozásában elutasította.
- [71] 5. Az Alkotmánybíróság a fenti megállapításain túl szükségesnek tartja felhívni a jogalkalmazó figyelmét az alábbiakra.
- [72] A Panasztestület gyakorlatát vizsgálva megállapítható, hogy a tényállás alkalmazását, vagyis a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértési tényállás miatti felelősségre vonást az intézkedő rendőrök számos esetben valamely rendőri felszólítással szembeni engedetlenségre alapították. A jogalkalmazási és jogértelmezési probléma ezen esetekben abból fakad, hogy az Rtv. a rendőri felszólítást, felhívást, utasítást önálló intézkedésként nem nevesíti, így ezen rendőri magatartások jogszerűségi kritériumai a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekben nem szerepelnek. A vizsgált tényállás alkalmazásában ez különös jelentőséggel bír, ugyanis abban tényállási elem, hogy a jogszabály csak a jogszerű, vagyis a törvényi előírásoknak megfelelő intézkedés végrehajtóját részesíti védelemben.
- [73] Az Alkotmánybíróság szerint erre figyelemmel elvárható az intézkedő rendőröktől, hogy a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szankcionálásakor a felelősségre vonás kezdeményezésével egy időben jelöljék meg az érintett intézkedés típusát és annak konkrét jogszabályi alapját. Ilyen módon kiküszöbölhetővé válik a jogalkalmazói gyakorlat bizonytalansága.
- [74] Az Alkotmánybíróság felhívja a jogalkalmazó szervek figyelmét, hogy feladataikat ezen követelményekre is figyelemmel teljesítsék.
- [75] 6. Az Alkotmánybíróság e határozatának a Magyar Közlönyben történő közzétételét az Abtv. 44. § (1) bekezdés második mondata alapján rendelte el.

Budapest, 2015. november 10.

Dr. Lenkovich Barnabás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: II/1175/2012.

Dr. Salamon László alkotmánybíró különvéleménye

- [76] A határozat rendelkező részének 1. pontjában foglalt mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség megállapításával nem értek egyet.
- [77] Álláspontom szerint az indítvánnyal érintett „jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség” szabálysértés tényállását éppen a lehetséges elkövetési magatartások határozatban is hivatkozott sokfélesége okán nem lehetséges, de legalábbis nem indokolt kazuisztikusan meghatározni. A törvényszöveg az indítványban támadott szabálysértés megvalósulásával összefüggő valamennyi lényeges tényállási elemet meghatározza; a szabálysértési eljárás megindításához – és az elkövetési magatartásnak a Szabs. tv. 7–8. §-ában meghatározott büntetésekkel és intézkedésekkel történő szankcionálásához – az szükséges, hogy a magatartás elkövetője 1) a rendvédelmi szerv (vagy vámszerv) 2) hivatásos állományú tagja 3) jogszerű intézkedésének 4) ne engedelmeskedjen. A fenti négy tényállási elem mint feltétel megkövetelése a határozat Indokolásának III.4.1. pontjában (Indokolás [53]–[65]) írt védett jogi tárgy, a rendészeti igazgatás rendjének és a jogszerű intézkedések végrehajtásához fűződő érdek érvényesülésének biztosításához – tekintettel az egyes eljáró szervek intézkedései során kialakulható számtalan élethelyzetre, érintetti magatartásra is – szükséges és elegendő előírásnak tekinthető.
- [78] Mint az a határozat Indokolásának III.3.2. pontjából (Indokolás [49]–[51]) is kitűnik, a keretdiszpozíciós tényállások alkalmazása és a jogbiztonság alkotmányos elvének érvényesülése kapcsán „az, hogy a büntetni rendelt magatartás egy-egy elemének tartalmát nem maga a büntető törvény, hanem más jogág törvényei, vagy alacsonyabb szintű jogszabályai határozzák meg, »önmagában és általánosságban« nem ellentétes a jogbiztonság követelményével”, sőt, „A keretdiszpozíció bizonyos esetekben elkerülhetetlen megoldás.” [1026/B/2000. AB határozat, ABH 2003, 1296, 1299.]
- [79] A szabálysértést megvalósító lehetséges magatartások és más, adott esetben akár büntetőjogilag is értékelhető magatartások elhatárolhatóságának nehézségeit jól mutatja a határozat Indokolásának III.2.4. pontjában (Indokolás [38]–[44]) foglalt áttekintés is.
- [80] Mindezekre tekintettel álláspontom szerint kijelenthető, hogy a határozatban részletezett, illetve az indítványban megfogalmazott kérdések nem a jogalkotást, hanem a jogalkalmazást érintően merülhetnek fel. Ezzel összefüggésben hangsúlyozni kell, hogy az eljárás alá vont, vagy az egyes intézkedések során esetlegesen érintett más személyek alapjogainak – a körülmények által lehetővé tett – legteljesebb érvényesülése szempontjából az intézkedést foganatosító hatósági (hivatalos) személyek egyéni preferenciáinak, toleranciájának, szakmai-jogi képzettségének, illetve az intézkedést szükségessé tevő helyzet jellegének, stb. is különleges szerepe lehet.
- [81] Természetesen az egyes konkrét intézkedések kapcsán e téren esetlegesen megjelenő különbözőségek sem eredményezhetik a támadott jogszabályhely önkényes értelmezését, alkalmazását. Amennyiben ennek lehetősége mégis felmerülne, a hatályos jogi szabályozás alapján az eljárás alá vont személyek számára a szabálysértési eljárás során megfelelő garanciális szabályok biztosítottak, az eljárás során meghozott döntésekkel szemben pedig (hatósági, illetve bíróság előtti) jogorvoslati lehetőség áll rendelkezésre. Mindezek alapján álláspontom szerint a jogalkalmazás, a joggyakorlat az, amely hivatott és alkalmas a tényállás alkalmazásával összefüggésben a való életben esetlegesen megjelenő új kihívásokra (pl. a gyülekezési jog gyakorlásával kapcsán megjelenő problémák, társadalmilag feszült helyzetekben történő intézkedési kötelezettség, állampolgári engedetlenség, vagy általános

elégedetlenség, stb.) megoldást találni. A fentiekből következően indokolatlannak tartom a kerettényállásos kodifikációs technika elvetését, illetve a kazuisztikus szabályozási kötelezettség előírását.

Budapest, 2015. november 10.

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

[82] A különvéleményhez csatlakozom.

Budapest, 2015. november 10.

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

[83] A különvéleményhez csatlakozom.

Budapest, 2015. november 10.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

[84] A különvéleményhez azzal csatlakozom, hogy többször kifejtett álláspontom szerint jogalkalmazói hiba nem lehet ok jogszabály megsemmisítésére vagy mulasztás megállapítására, így ebben az esetben sem, amikor a jogszabály kellően világos: rendvédelmi szerv jogszerű intézkedésével szembeszegülni tilos.

Budapest, 2015. november 10.

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás alkotmánybíró különvéleménye

[85] A határozat rendelkező részének 1. pontjában foglalt mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség megállapításával nem értek egyet.

[86] A határozat indoklása szerint a mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség megállapítására azért van szükség, mert a „rendvédelmi szerv vagy vámszerv intézkedésével összefüggésben tanúsított engedetlen magatartások [...] nem feltétlenül, nem minden esetben irányulnak a rendészeti igazgatás rendje, illetőleg a jogszerű intézkedések végrehajtása ellen. Így például a rendvédelmi szerv vagy vámszerv tagja fellépésének szóbeli minősítése, az arról alkotott vagy azzal összefüggő vélemény kinyilvánítása – még ha emelt hangon és nem megfelelő hangnem, stílus használatával történik is – nem szükségszerűen jelenti akadályát az intézkedés végrehajtásának.” A többségi álláspont szerint a jogalkotói kötelezettség teljesítése után a szabálysértés kizárólag olyan magatartással lesz megvalósítható, amely a rendészeti igazgatás rendjének fenntartásához és az intézkedések kikényszerítéséhez fűződő érdek érvényesítését valóban gátolja.

[87] Nehezen tudok elképzelni olyan elkövetési magatartást, amely intézkedés végrehajtását úgy gátolná (és nem csupán zavarná), hogy eközben nem valósítana meg egyetlen más – a Szabs. tv. 216. §-a körén kívül eső – szabálysértési vagy büntetőjogi tényállást sem. Gyakorlatiasabban megfogalmazva: nem tudok elképzelni olyan hangnemet vagy szidalmat, amely egy rendvédelmi szervet intézkedése végrehajtásában ténylegesen meggátolna (és nem csak zavarná). Azaz véleményem szerint fizikailag lehetetlen az olyan szóbeli aktus, amely az intézkedés végrehajtását szükségszerűen megakadályozná. Ha pedig a többségi határozat indoklásában használt „gátló” és „akadályozó” fogalmakat azok köznapi jelentésével eltérően „zavaró”-ként értelmezzük, és így a jogalkalmazó feladata a jogalkotói kötelezettség teljesítése után is „csupán” az lenne, hogy különbséget tegyen az intézkedését kisebb és nagyobb mértékben zavaró aktusok között, semmivel sem léptünk előrébb az aktuális állapothoz képest. Azaz az Alkotmánybíróság határozata indoklásában lényegében nem ad világos szempontokat a jogalkotónak

- a rendelkező rész 1. pontjában foglalt kötelezettsége teljesítéséhez. Így a többségi határozat által kifogásolt jogalkalmazásbeli bizonytalanság nem, hogy mérséklődni nem fog, hanem éppen súlyosabbá válhat.
- [88] Azonban a határozat rendelkező részének 1. pontjával szemben nem ez a legsúlyosabb aggályom. Legfőbb aggódalmam az, hogy a többségi határozat nem ismeri fel a jelen ügy által felvetett valódi alkotmányjogi problémát, és ennek következtében nem is képes hatékonyan orvosolni azt.
- [89] Álláspontom szerint az indítványból, illetve az abban ismertetett, az alapvető jogok biztosa által készített jelentésekből az tűnik ki, hogy az ügy által felvetett valódi alkotmányjogi probléma nem abban áll, hogy a rendvédelmi szervek a Szabs. tv. 216. §-át túl tágan alkalmazzák, és olyan magatartásokat is pönalizálnak, amelyek csak zavarják, de nem akadályozzák intézkedésük végrehajtását. A tényleges alkotmányjogi probléma meglátásom szerint az, hogy a rendvédelmi szervek a Szabs. tv. 216. §-a alapján járnak el akkor is, amikor egy harmadik, az adott pillanatban intézkedés alá (még) nem vont személy őket valamely jogszerű intézkedésük közben zavarja.
- [90] A Szabs. tv. 216. §-ában foglalt szabálysértést csak az intézkedés alá vont személy követheti el, harmadik személy nem. Így a jogalkotó hiába tesz eleget a határozat rendelkező rész 1. pontjában foglalt jogalkotói kötelezettségének, és tesz különbséget az intézkedés végrehajtását csak zavaró és azt valóban akadályozó magatartások között, mindezzel még nem orvosolja az ügyben felvetett lényeges alkotmányjogi problémát.
- [91] A jelen ügyben nem a szankcionálandó magatartások körének tágassága aggályos alkotmányjogi szempontból, hanem az, hogy a rendvédelmi szervek alaptörvény-ellenes módon kiterjesztik a Szabs. tv. 216. §-ában megfogalmazott szabálysértés alanyi körét. Azt ugyanis nem kizárólag csak azon személyek ellen alkalmazzák, aki jogszerű intézkedésüknek nem engedelmeskedik, hanem azon személyek ellen is, akik zavarták őket, miközben valaki mással szemben jogszerű intézkedést folytattak le, illetve azokkal szemben is, akik miután a velük szemben folytatott jogszerű intézkedés már lezárult, a korábbi intézkedést nem megfelelő hangnemben vagy stílusban minősítették.
- [92] A rendvédelmi szervek ezen gyakorlata egyértelmű ellentétben áll a Szabs. tv. 216. §-ával, amelynek értelmében a szabálysértést csak az intézkedés alá vont személy követheti el, harmadik személy nem. Az a jogalkalmazói gyakorlat, amely az érintett rendelkezést harmadik személyekre is kiterjeszti, az alkotmányos büntetőjog egyik alapelvébe, az analóg jogalkalmazás, illetve a kiterjesztő értelmezés tilalmába ütközik.
- [93] A rendvédelmi szervek nyilvánvalóan azért folytatják ezen alaptörvény-ellenes gyakorlatukat, mert nincs megfelelő jogalapjuk arra, hogy az őket jogszerű intézkedésükben zavaró harmadik [azaz intézkedés alá az adott pillanatban (még) nem vont] személyek ellen a rendészeti igazgatás rendjének védelmében fellépjenek.
- [94] Véleményem szerint ezen jogcím hiányában áll az ügy lényegét jelentő alkotmányjogi probléma, illetve a valódi mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség. Az Alkotmánybíróságnak döntésével ezen alkotmányjogi problémát kellett volna helyesen felismernie és orvosolnia. Az Alkotmánybíróság jelenlegi határozata alapján azonban a rendvédelmi szervek tovább folytathatják alaptörvény-ellenes gyakorlatukat, illetve továbbra sem bírnak majd jogcímmel arra, hogy a rendészeti igazgatás rendjének védelme érdekében bizonyos személyek ellen fellépjenek.
- [95] Összegezve, véleményem szerint a Szabs. tv. 216. §-ában foglalt tényállást az intézkedés alá nem vont harmadik személy nem követheti el. Ha egy ilyen „kívülálló” személy akadályozza a mással szemben jogszerűen folyó hatósági intézkedést, és ezt a hatályos jogszabályi környezet (Btk., Szabs. tv.) nem szankcionálja, akkor ez felvethet mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet, de véleményem szerint a határozat rendelkező részének 1. pontja ezt a problémát nem orvosolja.

Budapest, 2015. november 10.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

VII. A Kúria határozatai

A Kúria Önkormányzati Tanácsának Köf.5035/2015/4. számú határozata

Az ügy száma: Köf.5035/2015/4.

A tanács tagja: Dr. Kozma György, a tanács elnöke, Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó előadó bíró, Dr. Balogh Zsolt bíró

Az indítványozó: az alapvető jogok biztosa

Az érintett önkormányzat: Balmazújváros Város Önkormányzat Képviselő-testülete
(Balmazújváros, Kossuth tér 4–5.)

Az ügy tárgya: települési adó rendelet törvényességi felülvizsgálata

Rendelkező rész

A Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapítja, hogy

- Balmazújváros Város Önkormányzat Képviselő-testületének a települési adóról szóló 22/2014. (XII. 01.) önkormányzati rendelete törvényellenes, ezért azt 2015. december 31-i hatállyal megsemmisíti;
- elrendeli határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét;
- elrendeli, hogy a határozat közzétételére – a Magyar Közlönyben való közzétételt követő nyolc napon belül – az önkormányzati rendelet kihirdetésével azonos módon kerüljön sor.

A határozat ellen jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

- [1] Az alapvető jogok biztosa magánszemély beadványa alapján indított vizsgálatot a Balmazújváros Város Önkormányzat Képviselő-testületének a települési adóról szóló 22/2014. (XII. 01.) önkormányzati rendelete törvényességét illetően. Megállapításait a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 48. § (1) bekezdésén alapuló indítványában foglalta össze.

Az indítvány és az érintett önkormányzat állásfoglalása

- [2] Az indítványozó álláspontja értelmében a Balmazújváros Város Önkormányzat Képviselő-testületének a települési adóról szóló 22/2014. (XII. 01.) önkormányzati rendelete (a továbbiakban: Ör.) több okból is ellentétes a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Helyi adó tv.) 1/A. § (1) bekezdésében foglaltakkal.

Az alapvető jogok biztosának álláspontja értelmében az Ör.-ben megjelölt adótárgy a termőföld. A termőföldet a mezőgazdasági termelést érintő időjárás és más természeti kockázatok kezeléséről szóló 2011. évi CLXVIII. törvényben (a továbbiakban: Mkk.tv.) létrehozott kárenyhítési hozzájárulás közteherként terheli. Ugyancsak adók módjára behajtható közteher a termőföldhöz kapcsolódó, a fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvényben (a továbbiakban: Tv.) létrehozott mezőőri járulék is. A termőföldet terhelő két közteher kizárja, hogy az egyidejűleg a települési adó tárgya legyen.

Az alapvető jogok biztosa indítványában hivatkozott arra is, hogy a Helyi adó tv. 1/A. § (1) bekezdésében meghatározott tilalom kiterjed az olyan adótárgyakra is, amelyek adóztatását maga a Helyi adó tv. zárja ki. A Helyi adó tv. 17. §-ából, valamint az 52. § 16. pontjából egyértelműen következik a tényleges művelés alatt álló belterületi és a külterületi termőföld adóztatásának tilalma.

Végül az alapvető jogok biztosa arra utalt, hogy a Helyi adó tv. 1/A. § (1) bekezdése és a vállalkozó fogalmát tisztázó 52. § 26. pontja szerint a vállalkozó magánszemély ebben a minőségében nem lehet a települési adó alanya. A termőföld után kivetett települési adónak tehát – az Ör. 2. §-ában foglaltakkal ellentétesen –

nem lehet alanya a gazdasági társaságként működő mezőgazdasági vállalkozó, az őstermelői igazolvánnyal rendelkező egyéni vállalkozó gazda és a hatszázezer forintnál nagyobb éves bevétellel rendelkező mezőgazdasági őstermelőként tevékenykedő gazdálkodó sem.

- [3] Az önkormányzat, a Bszi. 52. §-a alapján részére megküldött állásfoglalásában az indítvány elutasítását kérte. Figyelemmel a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Gst.) 28. §-ában adott meghatározásra is, arra hivatkozott, hogy a kárenyhítési hozzájárulás és a mezőőri járulék nem minősíthető köztehernek, mivel ezekben az esetekben a fizetési kötelezettséggel szemben ellenszolgáltatás áll. Az a tény, hogy a Helyi adó tv. kivonta a termőföldet a telekadó hatálya alól, nem eredményezi egyértelműen azt, hogy a termőföld nem lehet a települési adó tárgya. A települési adó alanyával összefüggésben arra hivatkozott, hogy a Helyi adó tv. 1/A. § (1) bekezdésének helyes értelmezése szerint az adóalanyi körből csak a termőföldhöz közvetlenül kapcsolódó vállalkozói tevékenység jelent kizárást, önmagában a termőföld tulajdonjoga nem.

A Kúria Önkormányzati Tanácsa döntésének indokolása

- [4] Az indítvány részben megalapozott.
- [5] Az önkormányzat a támadott Ör-t az Alaptörvény 32. cikk (2) bekezdésére visszavezethető, a Helyi adó tv. rendelkezései alapján végrehajtott jellegű jogalkotói jogkörében alkotta meg. Ezért az Ör. nem lehet ellentétes más jogszabályi rendelkezésekkel és a Helyi adó tv. települési adók esetében alkalmazható szabályozásával sem.
- [6] A Helyi adó tv. 1. §-a értelmében „[e] törvény felhatalmazása és rendelkezései szerint a települési (községi, városi, fővárosi és kerületi) önkormányzat képviselő-testülete (a továbbiakban: önkormányzat) rendelettel az illetékességi területén helyi adókat (a továbbiakban: adót), valamint települési adókat vezethet be”. Az 1/A. § (1) bekezdése szerint: „[a]z önkormányzat az illetékességi területén rendelettel olyan települési adót, települési adókat vezethet be, amelyeket más törvény nem tilt. Az önkormányzat települési adót bármely adótárgyra megállapíthat, feltéve, hogy arra nem terjed ki törvényben szabályozott közteher hatálya. A települési adónk nem lehet alanya állam, önkormányzat, szervezet, továbbá – e minőségére tekintettel – vállalkozó (52. § 26. pont)”. Az 1/A. § (2) bekezdése értelmében „[a]z e § alapján megállapított települési adóra kizárólag az 1. § (1) bekezdését, a 42/B. §-t és a 43. § (3) bekezdését kell alkalmazni”.
- [7] A helyi adók megállapításának rendszerében a Helyi adó tv. 2015. január 1-jétől hatályba lépett módosítása modellváltást hajtott végre. Az eddigiekben a helyi szinten bevezethető lehetséges adók és az adóteherállás elemeinek kiszámítható szabályozásával párhuzamosan 2015. január 1-jétől a törvényalkotó felhatalmazta az önkormányzatokat közelebbről meg nem határozott, törvény által nem tilalmazott adók bevezetésére, illetve bármely közteher nélküli adótárgy adóztatására. Az alanyi kör generális korlátozása mellett a Helyi adó tv. nem határozta meg azokat a törvényi kereteket – a lehetséges adótárgyak körét, az adóteherállás egyéb elemeit (az adó alapja, mértéke, stb.) –, amelyek között, és amelyekre tekintettel az adókötelezettség kivethető. A Helyi adó tv. 1/A. § (2) bekezdésében tételesen rögzített rendelkezések is [1. § (1) bekezdése, a 42/B. §, valamint az eljárási kérdések szabályozására vonatkozó 43. § (3) bekezdése] az adóztatás fentiek szerinti szabadságát szolgálják.
- [8] A szabályozás ezen módjából általános következtetésként levonhatóan a Helyi adó tv.-ben nincsenek olyan anyagi jogi garanciák, amelyek a potenciális adózók számára a települési adókötelezettséggel összefüggésben biztosítanák az Alaptörvény XXX. cikke szerinti, de annál az adózóra nézve nem súlyosabb, illetve nem hátrányosabb kötelezettség teljesítését. Az Alkotmánybíróság előtti eljárás kezdeményezését mindennek ellenére részben az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése szerinti hatásköri korlát zárta ki, részben az Alkotmánybíróság 29/2015. (X. 2.) AB határozatában körvonalazott gyakorlata tette indokolatlanná.
- [9] Az alapvető jogok biztosának indítványára nézve, azaz a konkrét eljárásban levonható következtetés pedig az, hogy a települési adóval összefüggésben nem vehető figyelembe a Helyi adó tv. – 1/A. § (2) bekezdésében megjelölteken kívüli – rendelkezései. Így az indítvány elbírálásánál nem lehetett jelentőséget tulajdonítani annak, hogy a Helyi adó tv. rendelkezéseiből következőleg a termőföld nem lehet helyi adó – ezen belül telekadó – tárgya. Ebben a tekintetben tehát az alapvető jogok biztosának indítványát megalapozatlannak kellett minősíteni.
- [10] Az alapvető jogok biztosának indítványa szerint az Ör. adóalanyokat meghatározó 2. §-a túlterjeszkedett a Helyi adó tv. 1/A. § (1) bekezdésén.

Az Ör. 2. §-a értelmében „[a]z adó alanya az a természetes személy, aki a naptári év (a továbbiakban: év) első napján a földrészlet tulajdonosa”. A Helyi adó tv. 1/A. § (1) bekezdés második mondata a települési adó kapcsán a rendeletalkotás korlátjaként kizárja az adóalanyi körből az államot, az önkormányzatokat, valamint – „e minőségére tekintettel – a vállalkozót (52. § 26. pont)”.

- [11] A Helyi adó tv. értelmező 52. § 26. pontja értelmében „vállalkozó: a gazdasági tevékenységet saját nevében és kockázatára haszonszerzés céljából, üzletszerűen végző
- a személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott egyéni vállalkozó,
 - a személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott mezőgazdasági őstermelő, feltéve, hogy őstermelői tevékenységéből származó bevétele az adóévben a 600 000 forintot meghaladja,
 - a jogi személy, ideértve azt is, ha az felszámolás vagy végelszámolás alatt áll,
 - egyéni cég, egyéb szervezet, ideértve azt is, ha azok felszámolás vagy végelszámolás alatt állnak”.
- [12] A hivatkozott törvényi rendelkezés alapján megállapítható volt, hogy az Ör. 2. §-a nem különböztet az adóalanyok között a törvényi tartalomnak megfelelően. Ezért amennyiben a tulajdonos egyben egyéni vállalkozóként, mezőgazdasági őstermelőként, avagy jogi személy tagjaként vállalkozási tevékenységet folytat a tulajdonában álló termőföldjén, úgy e tevékenysége kizárja, hogy alanya legyen a települési adónak. A Kúria megállapította, hogy az indítványban foglaltak megalapozottak, az Ör. a települési adó alanyi körének meghatározásakor túlterjeszkedett a Helyi adó tv. 1/A. § (1) bekezdésének második mondatában foglaltakon, ezért az törvénysértőnek minősült.
- [13] A Helyi adó tv. 1/A. § (1) bekezdése a települési adó megállapításával szembeni másik korlátot az adótárgy kapcsán rögzítette. Eszerint az önkormányzat olyan adótárgyra állapíthat meg települési adót, amelyre nem terjed ki törvényben szabályozott közteher hatálya. A „közteher” fogalmát a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Gst.) 28. § (1) bekezdése rendezi. A Gst. 28. § (1) bekezdése szerinti fogalom-meghatározást az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 178. § 20. pont első fordulatában és az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény közfeladatot meghatározó 3/A. § (1) bekezdésében foglaltak fényében vizsgálva, a „közteher” fogalmához hozzátartozik a közös szükségletek fedezetének igénye, az, hogy a „közteher” köteleztesse természetes személy, jogi személy és más jogalany lehet, valamint a fizetési kötelezettség jogszabályon alapuló kiszámíthatósága. Abban az esetben eleme a „közteher” fogalmának az „ellentételezés”, ha az az állami/önkormányzati közhatalom birtokában nyújtott szolgáltatásnak, eljárásnak minősíthető. Az ilyen jellegű fizetési kötelezettségek beszedéséhez alapvető érdek fűződik, ezért azok mellé állami kényszer társul, azok adók módjára behajthatóak. Esetről esetre történő, tartalmi vizsgálatot igényel annak megállapítása, hogy a fizetési kötelezettség köztehernek minősíthető-e.
- [14] Az indítvány alapján a Kúriának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a kárenyhítési hozzájárulás és a mezőőri járulék a „közteher” fogalomkörébe vonható fizetési kötelezettség-e.
- [15] Az Mkk.tv. létrehozta a „nemzeti kárenyhítési rendszert”. Az Mkk.tv. 5. §-a értelmében a rendszert az állam működteti. Annak lényege, hogy az állam a meghatározott termőföldmérethez igazodó mértékű és az egységes kérelem benyújtásához (azaz agrártámogatás tényéhez) kötött fizetési kötelezettségből (Mkk.tv. 6. §, valamint 10. §), valamint az állam által a központi költségvetésből nyújtott támogatásból (Mkk.tv. 7. §) pénzügyi alapot hoz létre. A fizetésre kötelezett mezőgazdasági termelő befizetései jellemzően időjárásfüggő, bizonytalan káresemény bekövetkeztekor, a máshonnan meg nem térülő kárai fedezésére, a törvényi feltételek fennállásának bizonyítása esetén kárenyhítő juttatás igénybe vételére teremtenek jogosultságot.
- [16] Az Mkk.tv.-beli nemzeti kárenyhítési rendszer a kártelepítés céljából létrehozott kockázatközösség. A kárenyhítési hozzájárulás megnevezése és az Art. szerinti behajtásának lehetősége ellenére nem tekinthető „köztehernek”, mert bár a mezőgazdasági termelő fizetési kötelezettsége törvényen alapul, de az állam által képzett pénzügyi alap nem a Gst. 28. § (1) bekezdése szerinti „közös szükségletek”, hanem a mezőgazdasági termelők esetleges kárainak pénzügyi fedezetét hivatott biztosítani. A mezőgazdasági káresemény bekövetkeztekor a mezőgazdasági termelő nem az állami közhatalom birtokában nyújtott szolgáltatásra, hanem a kártelepítés Mkk.tv.-beli szabályainak megfelelően, a maga által is teljesített befizetések alapján válik jogosulttá kárainak megtérítésére.
- [17] A kifejtettek értelmében a Kúria a kárenyhítő hozzájárulást nem tekintette a termőföldhöz kapcsolódó köztehernek, ezért az nem zárta ki, hogy a termőföld a települési adó tárgyává váljék.

- [18] Az alapvető jogok biztosa a termőföldet terhelő köztehernek minősítette a Tv.-en alapuló mezőőri járulékot is, amely ezért – álláspontja értelmében – kizárta, hogy az Ör. a Helyi adó tv. 1/A. § (1) bekezdése alapján a termőföldet a települési adó tárgyává tegye.
- [19] A mezőőri járulék a Tv.-en alapuló mezei őrszolgálat létrehozatalával és fenntartásával összefüggésben az önkormányzat javára, önkormányzati rendeletben megállapított fizetési kötelezettség [Tv. 19. § (1) bekezdés]. A Tv. értelmében a mezei őrszolgálat a termőföldhöz kapcsolódó, vagyonvédelmi feladatot ellátó, a települési önkormányzat döntése alapján létrehozott és fenntartott rendészeti típusú szerv. A mezőőri szolgálatot az önkormányzat a földhasználók, illetve a termőföld tulajdonosai számára előírt fizetési kötelezettségből, valamint a központi költségvetés által biztosított hozzájárulásból finanszírozza.
- [20] A befizetés, amelyet az állam/helyi közhatalom által biztosított közszolgáltatásért, jogszabály alapján, lényegében az adott közszolgáltatás rendelkezésre állásáért kell megfizetni, a Gst. 28. § (1) bekezdés b) pontja szerinti köztehernek minősül. A mezei őrszolgálat az önkormányzat döntése alapján, rendészeti jellegű közszolgáltatás nyújtására felállított és fenntartott intézmény, amely a Tv. 19. § (1) bekezdése szerinti földhasználónak vagy a termőföld tulajdonosának a szándékától független, mégis rendelkezésére álló közszolgáltatás. Ugyanakkor annak költségeihez jogszabályban – önkormányzati rendeletben – megállapított kötelezettsége folytán hozzá kell járulnia.
- [21] Az önkormányzat illetékességi területén a 10/1990. (IV. 12.) sz. rendeletével a mezőőri járulék fizetésének kötelezettségével együtt létrehozta a mezőőri szolgálatot. Mivel a Kúria a mezőőri járulékot köztehernek minősítette, ezért megállapította, hogy az Ör.-rel bevezetett települési adó a Helyi adó tv. 1/A. § (1) bekezdésével ellentétesen tette az Ör. tárgyává a termőföldet.
- [22] Az Ör. 1. §-a és 2. §-a a Helyi adó tv. 1/A. § (1) bekezdésébe ütközően törvénysértő volt. Mivel az Ör. az adó tárgyának és az adó alanyának hiányában nem értelmezhető és nem alkalmazható jogszabály, ezért azt a Kúria a Bszi. 55. § (2) bekezdés a) pontja alapján egészében megsemmisítette.

A döntés elvi tartalma

- [23] A települési adóval összefüggésben nem vehetők figyelembe a Helyi adó tv. – 1/A. § (2) bekezdésében megjelölteken kívüli – rendelkezései. Így nem lehet jelentőséget tulajdonítani a Helyi adó tv. garanciális anyagi szabályainak, és annak sem, hogy a Helyi adó tv. milyen rendelkezéseket tartalmaz a termőfölddel összefüggésben.
- [24] Amennyiben a tulajdonos egyben egyéni vállalkozóként, mezőgazdasági őstermelőként, avagy jogi személy tagjaként vállalkozási tevékenységet folytat a tulajdonában álló termőföldjén, úgy e tevékenysége kizárja, hogy alanya legyen a települési adónak.
- [25] A mezőőri járulék, amelyet az állam/helyi közhatalom által biztosított közszolgáltatásért, jogszabály alapján, lényegében az adott közszolgáltatás rendelkezésre állásáért kell megfizetni, a Gst. 28. § (1) bekezdés b) pontja szerinti köztehernek minősül.

Alkalmazott jogszabályok

- [26] 1990. évi C. törvény 1/A. §, 2011. évi CXCV. törvény 28. § 2003. évi XCII. törvény 178. § 20. pont, 2011. évi CLXVIII. törvény, 1997. évi CLIX. törvény.

Záró rész

- [27] Figyelemmel arra, hogy a települési adó jogintézménye kialakult hatósági és bírósági joggyakorlat nélküli új jogintézmény, ezért a Kúria a Bszi. 56. § (3) bekezdése alapján az Ör. hatályvesztését az adóév végével, 2015. december 31-ével rendelte el.
- [28] A döntés elleni jogorvoslatot a Bszi. 49. §-a zárta ki.

Budapest, 2015. október 27.

Dr. Kozma György s. k. a tanács elnöke, Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó s. k. előadó bíró, Dr. Balogh Zsolt s. k. bíró

IX. Határozatok Tára

A köztársasági elnök 453/2015. (XI. 18.) KE határozata bírói felmentésről

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 90. §-a alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – lemondására tekintettel *Winklerné dr. Zelenák Edinát* 2016. január 26-ai hatállyal bírói tisztségéből felmentem.

Budapest, 2015. november 2.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/06038-2/2015.

A köztársasági elnök 454/2015. (XI. 18.) KE határozata bírói felmentésről

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 90. §-a alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – a bírói felső korhatár betöltésére tekintettel *dr. Jászai Juliannát* 2016. május 31-ei hatállyal bírói tisztségéből felmentem.

Budapest, 2015. november 2.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/06038-3/2015.

A köztársasági elnök 455/2015. (XI. 18.) KE határozata bírói felmentésről

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 90. §-a alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – nyugállományba helyezés iránti kérelmére tekintettel *dr. Lőrinczy Ildikót* 2016. március 31-ei hatállyal bírói tisztségéből felmentem.

Budapest, 2015. november 2.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/06038-4/2015.

**A köztársasági elnök 456/2015. (XI. 18.) KE határozata
bírói felmentésről**

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 90. §-a alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – nyugállományba helyezés iránti kérelmére tekintettel *dr. Bárdos Editet* 2016. április 24-ei hatállyal bírói tisztségéből felmentem.

Budapest, 2015. november 2.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/06038-5/2015.

**A köztársasági elnök 457/2015. (XI. 18.) KE határozata
bírói felmentésről**

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 90. §-a alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – nyugállományba helyezés iránti kérelmére tekintettel *dr. Miszori Lászlót* 2016. április 30-ai hatállyal bírói tisztségéből felmentem.

Budapest, 2015. november 2.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/06038-6/2015.

**A köztársasági elnök 458/2015. (XI. 18.) KE határozata
bírói felmentésről**

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 90. §-a alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – nyugállományba helyezés iránti kérelmére tekintettel *dr. Ábrahám Évát* 2016. június 30-ai hatállyal bírói tisztségéből felmentem.

Budapest, 2015. november 2.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/06038-7/2015.

**A köztársasági elnök 459/2015. (XI. 18.) KE határozata
bírói felmentésről**

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 90. §-a alapján – az Országos Bírósági Hivatal elnökének javaslatára – a bírói tisztségből való felmentés fegyelmi büntetés indítványozására tekintettel *dr. Rózsa Máriát* 2015. november 14-ei hatállyal bírói tisztségéből felmentem.

Budapest, 2015. november 2.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/06038-8/2015.

**A köztársasági elnök 460/2015. (XI. 18.) KE határozata
bírói kinevezésről**

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 3. § (2) bekezdése alapján – az Országos Bírósági Hivatal elnökének javaslatára – *dr. Ábrahám Juditot* a 2015. november 15. napjától 2018. november 14. napjáig terjedő időtartamra bírónak kinevezem.

Budapest, 2015. november 2.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/06038-9/2015.

**A köztársasági elnök 461/2015. (XI. 18.) KE határozata
bírói kinevezésről**

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 3. § (2) bekezdése alapján – az Országos Bírósági Hivatal elnökének javaslatára – *Bartáné dr. Horváth Évát* a 2015. november 15. napjától 2018. november 14. napjáig terjedő időtartamra bírónak kinevezem.

Budapest, 2015. november 2.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/06038-10/2015.

**A köztársasági elnök 462/2015. (XI. 18.) KE határozata
bírói kinevezésről**

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 3. § (2) bekezdése alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – *dr. Deák Dórát* a 2015. november 15. napjától 2018. november 14. napjáig terjedő időtartamra bírónak kinevezem.

Budapest, 2015. november 2.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/06038-11/2015.

**A köztársasági elnök 463/2015. (XI. 18.) KE határozata
bírói kinevezésről**

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 3. § (2) bekezdése alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – *dr. Hajdu Emesét* a 2015. november 15. napjától 2018. november 14. napjáig terjedő időtartamra bírónak kinevezem.

Budapest, 2015. november 2.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/06038-12/2015.

**A köztársasági elnök 464/2015. (XI. 18.) KE határozata
bírói kinevezésről**

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 3. § (2) bekezdése alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – *dr. Járfás András*t a 2015. november 15. napjától 2018. november 14. napjáig terjedő időtartamra bírónak kinevezem.

Budapest, 2015. november 2.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/06038-13/2015.

**A köztársasági elnök 465/2015. (XI. 18.) KE határozata
bírói kinevezésről**

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 3. § (2) bekezdése alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – *dr. Sztana Beatrix Edítet* a 2015. november 15. napjától 2018. november 14. napjáig terjedő időtartamra bírónak kinevezem.

Budapest, 2015. november 2.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/06038-14/2015.

**A köztársasági elnök 466/2015. (XI. 18.) KE határozata
bírói kinevezésről**

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 3. § (2) bekezdése alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – *dr. Turi Veronikát* a 2015. november 15. napjától 2018. november 14. napjáig terjedő időtartamra bírónak kinevezem.

Budapest, 2015. november 2.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/06038-15/2015.

**A köztársasági elnök 467/2015. (XI. 18.) KE határozata
bírói kinevezésről**

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 3. § (2) bekezdése alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – *dr. Velez-Borossy Gabriella Barbarát* a 2015. november 15. napjától 2018. november 14. napjáig terjedő időtartamra bírónak kinevezem.

Budapest, 2015. november 2.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/06038-16/2015.

**A köztársasági elnök 468/2015. (XI. 18.) KE határozata
bírói kinevezésről**

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 3. § (2) bekezdése alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – *dr. Eördögh Dávid Gábert* 2015. november 15. napjától határozatlan időtartamra bírónak kinevezem.

Budapest, 2015. november 2.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/06038-17/2015.

**A köztársasági elnök 469/2015. (XI. 18.) KE határozata
bírói kinevezésről**

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 3. § (2) bekezdése alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – *dr. Sebestyén Ágnes Hajnalkát* 2015. november 15. napjától határozatlan időtartamra bírónak kinevezem.

Budapest, 2015. november 2.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/06038-18/2015.

**A köztársasági elnök 470/2015. (XI. 18.) KE határozata
a 295/2012. (XI. 21.) KE határozat módosításáról**

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 25. § (2) bekezdése alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – *dr. Andrási-Borsi Ágnes* bírói kinevezését a 2015. november 15. napjától 2018. november 14. napjáig terjedő időtartamra meghosszabbítom.

Budapest, 2015. november 2.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/06038-19/2015.

**A köztársasági elnök 471/2015. (XI. 18.) KE határozata
a 296/2012. (XI. 21.) KE határozat módosításáról**

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 25. § (2) bekezdése alapján – az Országos Bírósági Hivatal elnökének javaslatára – *dr. Balajthy Dóra Ágnes* bírói kinevezését a 2015. november 15. napjától 2018. november 14. napjáig terjedő időtartamra meghosszabbítom.

Budapest, 2015. november 2.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/06038-20/2015.

**A miniszterelnök 98/2015. (XI. 18.) ME határozata
a Magyarország Kormánya és a Kínai Népköztársaság Kormánya között a Budapest–Belgrád vasútvonal
felújításáról szóló nemzetközi szerződés szövegének végleges megállapítására adott felhatalmazásról**

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 5. § (2) bekezdése szerinti hatáskörömben eljárva, a nemzeti fejlesztési miniszter, a külgazdasági és külügyminiszter, valamint az igazságügyi miniszter előterjesztése alapján

1. felhatalmazom a nemzeti fejlesztési minisztert vagy az általa kijelölt személyt a Magyarország Kormánya és a Kínai Népköztársaság Kormánya között a Budapest–Belgrád vasútvonal felújításáról szóló nemzetközi szerződés (a továbbiakban: Megállapodás) bemutatott szövegének – a megerősítés fenntartásával történő – végleges megállapítására;
2. felhívom a külgazdasági és külügyminisztert, hogy a Megállapodás szövegének végleges megállapításához szükséges meghatalmazási okiratot adja ki;
3. felhívom a nemzeti fejlesztési minisztert, a külgazdasági és külügyminisztert, valamint az igazságügyi minisztert, hogy a Megállapodás kihirdetéséről szóló törvény tervezetét a Megállapodás végleges szövegének megállapítását követően haladéktalanul terjessze a Kormány elé.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Magyar Közlönyt az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 4.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyarokozlony.hu> honlapon érhető el.

A Magyar Közlöny oldalhű másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: Köves Béla ügyvezető.